ಮುಖಾಂತರ, ಈ ಸದನದ ಮುಖಾಂತರ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿತ್ತೀಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

1993-94ನೇ ಸಾಲಿನ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಮುಂದುವರೆದ ಚರ್ಚೆ

† ಡಾ. ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ (ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ):- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊನ್ನೆ ನೀರಾವರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ದಿವಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ 21ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಗೆ ನಾವು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಇಲಾಖೆಯ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಈಗತಾನೆ ಬಂದಿದೆ. ಬಹಳ ವಿಪರ್ಯಾಸ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ, ಈ ತರಹದ ವರದಿ ಔಟ್‌ಡೇಟೆಡ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಔಟ್‌ಡೇಟೆಡ್ ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂಥ ಸಾಧನೆ ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು 610 ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. 320 ಪ್ರೆಸ್ ಕಾನ್‌ಫರೆನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಆರೆಂಜ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಈ ತರಹದ ಒಂದು ಸಾಧನೆಯಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಲಾಭವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಡಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬೇರೆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಇಲಾಖೆ. ನಿನ್ನೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅನುದಾನದ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು, ಗಹನವಾದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. ಬಹಳ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಈ ಭಾಷಣವಾದನಂತರ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕಾಮಿತ್ರರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಈ ವಿದ್ಯಾಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿದಂಥ ವಿಚಾರಧಾರೆಯನ್ನು ತಾವು ಒಪ್ಪುತ್ತೀರಾ ಎಂದು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಏನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ಅಂದರೆ ನಾನು ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ಶಾಸಕನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ ಹೊರತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜನತಾ ದಳದ ಪಕ್ಷದ ವತಿಯಿಂದ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಂಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಉಗ್ರವಾದ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದೆವೋ, ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಸಾರಿ ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾದ ನಿಖರವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಏನು ಹೊಂದಿದ್ದೆವೋ ಆ ಖಚಿತವಾದ, ನಿಖರವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ನಿನ್ನೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಆಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂಬ ನೋವು ಕರ್ನಾಟಕ ಜನತಾ ದಳದ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಾದ ನನಗೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಶಾಸಕನಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಲೋಪ ಇದೆ, ನಾಯಕರ ಲೋಪ ಇದೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ವಿಚಾರಧಾರೆಯಲ್ಲಿ a concept, a philosophy, a fundamental issue cannot be compromised; a basic compromise on a fundamental issue has been done by a person who has initiated the debate and I offer my sincere apology to the people of Karnataka. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಮಾವಧಿ. ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ

ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಶುಲ್ಕದ ಬಗ್ಗೆ, ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಹಲವಾರು ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ there are inherent weaknesses in the system.

ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಶಾಸಕನಾಗಿ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಬರೀ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ there must be a frank and fair discussion. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಶಾಸಕಾಂಗದೊಳಗೆ, ಕಾರ್ಯಾಂಗದೊಳಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ನಿನ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳು ಕೇಳಿದಾಗ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ನನ್ನದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿನ್ನೆ ನಡೆದ ಭಾಷಣದ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ನಿಖರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಟುವಾಗಿ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ನಾನೂ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವಾಗ there was a terrible ambiguity I faced. ಆ ಅಮ್‌ಬ್ಯುಗಿಟಿ ಏನೆಂದರೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಚಳುವಳಿಯ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದ ನಾನೇ ಈ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಗುವಂಥ ವಿಪರ್ಯಾಸ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಲಿಬರಲ್ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ by conceding one argument.

ಇವತ್ತು ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ನಡೆಯುವಂಥ there are hundreds of institutions. The State is richer in terms of number of graduates produced by medical colleges and engineering colleges by very very reputed endowments.

ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕ ಶಾಸನಸಭಾ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಮುಗಂರವರು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಎಂದು ಆರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ. ಬಾಯಿ ತಪ್ಪಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಲ ಆರ್ಮುಗಂ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು, ಕೋಪ ಬಂದು he said what does this young man know, a half baked medical doctor; It is not Armugam medical college, but it is Ambedker Medical College, it is by the Sch. Castes, of the Sch. Castes and for the Sch. Castes. Then I rose up with all humility at my command and I concede that the institution is being named after Dr. Ambedkar, the great architect of our Constitution, but it may be by the Sch. Castes, of the Sch. Castes but not for the Sch. Castes. ಈ ಮಾತನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಜಾತಿ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್; ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್, ಮೈನಾರಿಟಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಇವತ್ತು ಹೊಸ ಕಲುಷಿತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು one of the most vicions atmosphere is created in this field of education.

ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇವೆ. ಜೆಎಸ್‌ಎಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಆದಿಚುಂಚನಗಿರಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಇರಲಿ, ಇವತ್ತು ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಬುನಾದಿ ಮೇಲೆ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ಇರಲಿ, ಮೈನಾರಿಟೀಸ್‌ದೇ ಇರಲಿ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯನ್ನು

ಕೊಂಡಾಡಿದರೂ ಕೂಡಾ the trade, the barter, the compromise at every second that is being bartered.

ಇವತ್ತು ಷೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್, ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸಸ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ರವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೇವರಾಜ ಆರಸ್ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅನ್ಯಾಯದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಸೀಟಿಗೆ 15ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಆ 15 ಲಕ್ಷವನ್ನು 500 ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ನೋಟುಗಳಲ್ಲೇ ಇವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ನೂರರ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಇಡುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ಖಜಾನೆಗಳು ಭರ್ತಿಯಾಗಿವೆ. ಇವತ್ತು This is exactly what I want to ask the Minister; ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ? ನನಗೆ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಬೇಕು. ಇವತ್ತು ವೆರಿಸೀರಿಯಸ್ ಡಿಸ್‌ಕಷನ್ ಆಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ.....

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ.ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:- ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:- ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:- ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು. ಏಕೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:- ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿ ಜಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಡಾ: ಆಳ್ವರವರು. ಆಳ್ವ ಅವರು ಮಾತನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲೋ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆಂದೇ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ (ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು):- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲರೂ ಏಕೆ ಅವರಿಗೆ ಡಿಸ್‌ಟರ್ಬ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ?

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:- ಡಾ: ಆಳ್ವಾ ಅವರೇ, ಚರ್ಚೆ ಮುಂದುವರೆಸಿ. ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರ ಬರದಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ.

ಡಾ: ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ:- ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ನಾನು ಶಾಸಕಾಂಗದ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಗ ಸಭೆಯ ಕಲಾಪ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಹನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ನೋವು ಇದೆ. ನಾನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ತಲೆ ನನ್ನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಯುವಜನ ಶಕ್ತಿ ಮೇಲೆ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮಂತ್ರಿ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಲ್ಲಾಸ. ನಂತರ ನಾನು ಯಾವುದೇ ಇಲಾಖೆ, ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಮಂತ್ರಿ ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಮಂತ್ರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿ ಆದಾಗ ನಾನು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ''ನಾನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಪ್ಪ'' ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಕಲುಷಿತ

ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಾವು ನೀವೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. We are all abettors in this crime, we all sinners in the crime perpectuated on the people of Karnataka. ನನಗೆ ನೆನಪು ಇದೆ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆ ನಾಗಪ್ಪ ಆಳ್ವ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ಆದರೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವು. ಈಗ ಕೆಎಲ್‌ಇ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಇರಲಿ; ಮತ್ತೊಂದು ಇರಲಿ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇದ್ದವು.

12.45 ಎ.ಎಂ.

ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇವೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಮಾನಿಟರಿಂಗ್ ಇರಬೇಕು. I demand a House Committee. ಇವತ್ತು ಹೈಯರ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಲೀನ್ ಆಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಒಂದು ಡಿಸಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆದಕ್ಕೆ ಅಪೀಲ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುವಂತಹ ಅತ್ಯಂತ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸಂಗತಿ ಈ ಶಾಸಕಾಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದರೆ, it is most disgraceful and I bow down my head in shame.

ಇವತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಅದರಲ್ಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗಲಿ. ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಕಾರ they must go in appeal and they must tell that, they must implead themselves. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ? The Government is committed for total abolition of capitation fee.

ನಿಮಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಕೊಡಿ. ನಿನ್ನೆ ಒಂದು ಪಂಥಾಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಇದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು. ನಾವು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದೊಂದು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಪಿಡುಗು, ಸೋಶಿಯಲ್ ಇವೆಂಟ್ಸ್. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. Because if is an Act. ಇವತ್ತು ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಉಪನಾಯಕರಾದ ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. One of the most well–thought of and well beautifully administerd order. It is a mandate; it does not give a philosophical, ideological order. It does not strike of anythiing. It clearly says what is to be done, how it is to be done, what percentage of seats is to be alloted.

ನೀವು ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅಪೀಲ್ ಹೋಗಿ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಹೋಗಲಿ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೋಗುವಂತಹ ತಪ್ಪು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಮಿತ್ರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ಬಗ್ಗೆ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರು ರಿವೈಸ್ ಆರ್ಡರ್ ತಂದರೂ ಕೂಡ ನೀವು ಮಾತ್ರ ಆರೋಗ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅತ್ಯಂತ ಹೈಯರ್ ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿ. ಯಾವತ್ತೂ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗುವವನು ನಾನಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ

ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಾಲೆ ಆಡುವಂತಹ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಬಹಳ ಆಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಗಳು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ರಾಜಕೀಯ, ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನೈಜ್ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ; to introduce a provision in a provision. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ತೂಕವಾಗಿ, ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ದಿನಾ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ದಿನಾ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ದಿನಾ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಸಿಸ್ಟಮ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ವೈ.ಕೆ. ರಾಮಯ್ಯ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಿನ್ನೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಸದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀ ಎನ್ನುವ ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡುವಂತಹ ಅತ್ಯುನ್ನತ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಆಳ್ವರವರ ದನಿಗೆ ನಾನು ಸಹ ಅಷ್ಟೇ ಎತ್ತರದ ದನಿಗೂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಪಿಡುಗು ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ, ಅದು ನಾಶವಾಗಲಿ. ಆ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ನಾನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಓದಿದೆ. ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಅರ್ಹತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಆಳ್ವರವರು ಹಿಂದೆ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು, ಈ ಪದ್ಧತಿ ನಾಶವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಅದರೊಳಗೆ ಎರಡನೆಯ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಅರ್ಹತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಭಯ ಏನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಆತಂಕ ಏನೆಂದರೆ, ಅವರು ದಯಮಾಡಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಬೇಕು, ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಅರ್ಹತೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಸೀಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. They cannot compete with the urban elites, urban students. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತಕರಾರು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಫೀಯನ್ನು ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇವತ್ತೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಾಳೆಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಒತ್ತಾಯ ಇಷ್ಟೇ; ಬೇರೆಯವರದ್ದು. ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ನೀವು ಅರ್ಹತೆ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಇರುವುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಈ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ವಂಚಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎಂ. ಯಾಹ್ಯಾ (ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು):- ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ರೂಲ್ಸ್‌ಅನ್ನು ಪ್ಲೇಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. Supreme Court Judgment ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದ್ದಹಾಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಯಾವುದೆಲ್ಲ ಇತ್ತು, 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನ್ನು ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರವೇ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಕಂಟಿನ್ಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದವರಿಗೆ ಈ ಜಡ್ಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ನಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಾವು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಡಾ: ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ:- ಸಮಾಜದ ಅತ್ಯಂತ ದೀನದಲಿತರಿಗೆ, ಕೆಳವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್

ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಯುವಕರಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಗಬೇಕು. ಶ್ರೀ ವೈ.ಕೆ. ರಾಮಯ್ಯನವರು, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬೈರೇಗೌಡರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಈಗ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆ ಇದ್ದರೆ I would go a step forward ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಗ್ರೇಸ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ, ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಒಕ್ಕಲಿಗ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಸಮಾಜದ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಏಕೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ? ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಿ ಏಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ? ದೇವರಾಜು ಅರಸು ಅವರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಏಕೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ? ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಇತಿಮಿತಿ ಇದೆ. ದುರಾಡಳಿತಕ್ಕೆ ನೀವು ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡತನ ತೋರಿಸಬಹುದು.

ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯೇ ? ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಮುಂದೆ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ಕೂಪ, ದುರ್ವಂಚನೆ ಸಮಾಜದ ಎದುರಿಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಷ್ಟುಎಷ್ಟು ಕಲಿಸ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಏನೇನು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು. If every asset of this institution, if they are to be investigated, ಇವರೆಲ್ಲರ ಪಾಪದ ಕೂಪಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಧೈರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ a person with unquestionable integrity, a person who has an idealism in him.

ತಾವು ಧೈರ್ಯ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಇವತ್ತು posterity will not pardon. ಏಕೆಂದರೆ I am not trying to say that we have been good. ನಾವು ಇದು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದವರು. ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗೆ ಆಗಬೇಕು, ಶೆಡ್ಯೂಲ್ಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟ್‌ಗೆ ಆಗಬೇಕು, ಹಿಂದುಳಿದ ಜನಾಂಗದ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಕೊಟ್ಟು these institutions have become trading institutions or bartering institutions. ಇವತ್ತು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೋಬುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು, ಸಮಾಜವನ್ನು they are taking the whole society to ransom. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಛಲವನ್ನು ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಹೈಯರ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು very delicate issue. I am committed to a caste–less society.

ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಸಮಾಜದ ಕಲ್ಪನೆಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ a protection to minority institutions ಎಂದು ಇದೆ. ನಾವು, there are times and I sincerely feel ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳ ಹಿಂದೆ, ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ, ಈ secularism protection to minority institutions, have we stretched too far? ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್‌ಸೇಠ್ ಅವರು ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, ಮೈನಾರಿಟಿ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ಸ್ ಮಾಡುವಂಥ ತಪ್ಪು, ಅನ್ಯಾಯ, ಮೋಸ ಮತ್ತು totally

under the protection of this constitutional protection that they are enjoying, they are literally taking the whole society. ಇವತ್ತು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ; ಅವರ ದುರಂಹಕಾರ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂದರೆ ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ, ಶಾಸಕರಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಅಡ್ಮಿಶನ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ಕೆಲಸ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಶೇಕಡ 50 ಕೊಡಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಶೇಕಡ 50 ಕೊಡಿ. ಆದರೆ, ಯಾವುದೇ ಕಹಿ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಭಾವುಕತೆಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಡಬಾರದು. ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಇಡಬಹುದು. ಸಿರಿಯನ್ ಎಂಬುವರು, ಕೇರಳದಿಂದ ಬಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರುಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಜಾತಿ, ಭಾಷೆಗೆ ಹೊರತಾದ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಸಮಗ್ರತೆಗೆ ಭಾವುಕತೆ ಕೊಟ್ಟವನು ನಾನು. ಆದರೆ, ಈ ಜನ ಬಂದು, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಸವಯ್ಯನವರು 4 ಬಾರಿ ಶಾಸಕರಾಗಿ, ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ, ಆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. 4 ಬಾರಿ ಶಾಸಕರಾಗಿ, ಬಿ.ಡಿ.ಎ. ಚೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಂಥ ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಜಕಾರಣಿ, ವಯೋವೃದ್ಧ ತಮ್ಮ 70 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ರೈಸ್ತ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಇಂತಹ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ನೀವೂ ಒಬ್ಬರು ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದವರು. If they donot behave, if the Government cannot teach them a lesson, ಅವತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಸವಯ್ಯನವರನ್ನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಫಿಷಿಯಂಟ್ ಆಗಲಿ. ಆದರೆ, ಇವರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಮೆರಿಟ್ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಸವಯ್ಯನವರಿಗೆ ಇಂಟರ್‌ವ್ಯೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ನೂರಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿವೆ, ಕರ್ನಾಟಕಾದ್ಯಂತ ಇವೆ. ಇವತ್ತು ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. "they come under the protection of the Constitution. We cannot do anything about them. No. They are accountable because they come under the Grant-in-Aid rules.

ಇವತ್ತು ಸಹಸ್ರ, ಸಹಸ್ರ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನೆಲವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂಥ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಇವತ್ತು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಿಸಿನೆಸ್ ಹೌಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. Are we to be silent spectators? ಇವತ್ತು ಶಾಸಕರಾಗಲೀ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ, let them show the results. ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಕೊಡಬಹುದು, ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಇವತ್ತು, ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆ ಇರಬೇಕು, ಅದು ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆಲವು ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬಹುದು. There have been institutions which have served for 100 years but the arrogance that they show, they total apathy that they show, ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಹ ಅವರು ಕೇರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಕಮೀಷನರ್ ಆಫ್ ಎಡುಕೇಶನ್ ಅವರನ್ನು ಕೇರ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. Because, ಅವರು ಕುಳಿತ ಕಡೆ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಾಂಟ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾವ ಟೀಚರ್ಸ್, ಯಾ .ಎ.ಇ.ಓ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. They go by their

whims & fancies. ಇವತ್ತು ನೀವು ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸ್ಕೂಲ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಕೌಂಟೆಬಿಲಿಟಿ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ? ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರಾ, ಏನು ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ ? ಅವರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಇರುತ್ತದೆ; ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ನಿಮ್ಮ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ವಿ. ದೇಶಪಾಂಡೆ (ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಯೂತ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನೆಂದರೆ ಅನಿಲ್ ಕುಂಬ್ಳೆಯವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ, ಹೆಮ್ಮೆ, ಗೌರವ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ತಾವೂ ಸಹ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವಂಥ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಿವೇಶನ ಮತ್ತು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಗದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇನೆ

ಡಾ. ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ:– ಭಾರತದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಅಜರುದ್ದೀನ್ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಜೊತೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೂ ಅವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಇದೆ. ಅವರ 7 ಬೆಡ್ ರೂಮಿನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಲ್ಲು ಬೀಳುತ್ತವೆ, ಗಲಾಟೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು, ಬೇರೊಂದು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬ ಸಮೇತ, ಸಹೋದರರ ಸಮೇತ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಅಜರುದ್ದೀನ್‌ರವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನಿಲ್ ಕುಂಬ್ಳೆಯವರ ಜೊತೆ, ಅಜರುದ್ದೀನ್‌ರವರಿಗೂ ನಿವೇಶನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪಮೊಯ್ಲಿ (ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು):– ಮಾನ್ಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಅನಿಲ್ ಕುಂಬ್ಳೆಯವರು ಕರ್ನಾಟಕದವರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದು ಸೈಟನ್ನು ಬಿ.ಡಿ.ಎ.ನಿಂದ ಧರ್ಮಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಗದಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈಗಾಗಲೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತೆ ಅಜರುದ್ದೀನ್‌ರವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದರು; ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಡಾ. ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ:– ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಇನ್ನು ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಂತಹ ಕೆಲವಾರು ವರ್ಷಗಳು ಅಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ, ಯುವಜನ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿರಿಯರಾದ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಏನು ನೋವು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಕಂಡು ಕೇಳಿದಂತಹ ಇಲಾಖೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಒಂದು ಚಾಲನೆಕೊಟ್ಟೆ. ನಾನು ಯಾವ ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನೋ ಆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರಂಭ ಕೊಟ್ಟೆ. ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಸುಮಾರು 30 ಲಕ್ಷ ಬಜೆಟ್ ಇದ್ದದ್ದು 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರಾದ ರಮೇಶ್‌ರವರು ಇದ್ದರು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಪ್ರೇಮಚಂದ್ರಸಾಗರ್ ಅವರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಯುವಕರಿದ್ದಾರೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಈಗ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಯುವಜನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಳಕಳಿ ತೋರಿಸಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಚಾಲನೆ ಕೊಡುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, ಈ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರೇ, ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ಇಲಾಖೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಏನು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಬೇಕು...

ಶ್ರೀ ಆರ್. ದಯಾನಂದರಾವ್:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕುಂಬ್ಳೆಯವರಿಗೆ ಸೈಟ್ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಜಾವಗಲ್ ಶ್ರೀನಾಥ್‌ರವರೂ ಕೂಡ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳು, ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕದವರು. ಅವರನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲ.

ಡಾ. ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ:- ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:- ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ನಿವೇಶನವೇ ಇಲ್ಲ. ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:- ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇಡಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ, ಹೊರಗಡೆ ನಿವೇಶನ ಇಲ್ಲ. ಬಂಡವಾಳ ಇಲ್ಲದೆ ಬಡಾಯಿ ಏಕೆ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮುನಿಸ್ವಾಮಿ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶಂಕರಮೂರ್ತಿ ಎನ್ನುವವರು ಇಂಡಿಯನ್ ಹಾಕಿ ಆಟಗಾರರು. ಅವರು ಗೋಲ್ಡ್ ಮೆಡಲಿಸ್ಟ್. ಅವರು 3 ಸಾರಿ ವರ್ಲ್ಡ್ ಕಪ್ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಟ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಈಗ ಬೀದಿಪಾಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಒಂದು ಸೈಟ್ ಕೊಡಿ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು:- ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಇಡಿ. ಆಳ್ವರವರೇ ತಾವು ಮುಂದುವರಿಸಿ.

ಡಾ. ಜೀವರಾಜ್ ಆಳ್ವ:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ I am simply amazed. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಇಲಾಖಾ ಕೈಪಿಡಿ, ಕರ್ನಾಟಕ ಹಾಲು ಉತ್ಪಾದಕರ ಮಹಾಮಂಡಲಿ ಪುಸ್ತಕ, ಈಗ ಪರಿಷ್ಕರಣೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಪಾರಿತೋಷ'ಕ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಈ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಖರ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣ ಕಡಿಮೆ. ಇದನ್ನು ಇವತ್ತೇ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಯಾಪೈಸೆ ಹಣ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಇವರ ಹತ್ತಿರ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಣ ಇದೆ. ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೋಡ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ದಳ್ಳಾಳಿ ಮಿಡ್ಲ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹಣ ಇದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಅಂದರೆ 6 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೇ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಕೋಶ ಏನು ಸ್ವಾಮಿ

ಇದು. ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು. ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ವಾಟಾಳ್‌ರವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಾವು ಛಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯಪಾಲು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದೆ.

ಇದು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುವಂಥ ರಿಪೋರ್ಟ್. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್. ಇದು ಶಾಸಕಾಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವಂಥ ರಿಪೋರ್ಟಾ ಇದು ? ನಾನು ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯವನಿಕ ಯಾವಾಗ ಕಟ್ಟಿದ್ದು ಯವನಿಕ ಬಂದು 7 ವರ್ಷ ಆಯಿತು. ಗುರುನಾನಕ್ ಭವನ ಬಂದು 6 ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕು ? ಪೇಜ್ ತುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕಾ ? ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ನಾವು ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ನಾವು ಇಷ್ಟು ಮಾಸಾಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, the whole concept is beyond my perception.

ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚುರುಕು, ವೇಗ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಮಾಸಾಶನ ಮತ್ತು ಗೌರವಧನದ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಧಾರಾಳತನದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ, ಗೌರವಧನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಕೊನೆ ನಿಮಿಷದವರೆಗೂ 167 ಜನಕ್ಕೆ ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಬಡ, ಅತ್ಯಂತ ನಿಕೃಷ್ಟ ಬಡತನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಮಾಸಾಶನ ಸಹ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ; ಒಂದು ಗೌರವಧನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ? ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಮಾರಂಭಗಳು. ಕರ್ನಾಟಕ ರತ್ನ ಅಂಥ ಮಾಡುವುದು, ಕಾಳಿದಾಸ ಅಂಥ ಮಾಡುವುದು ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವುದು, ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಇಡೀ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಕೆಗೆ ತೋರಿಸುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇಡೀ ಪೇಪರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಕಾಳಿದಾಸ ಅವಾರ್ಡ್ ಫಂಕ್ಷನ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳದ್ದು ಫೋಟೋ ಬಂತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ:– ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸೋತಿರತಕ್ಕಂಥ ವೃದ್ಧ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಬಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಐದೂವರೆ ಕೋಟಿ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಕೊನೆ ಪಕ್ಷ ಒಂದು 15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗಾದರೂ ಇಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಮರೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಕರ್ನಾಟಕ ಮರೆಯುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ. ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ:– ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿ ಯಾರಿಗೂ ವಹಿಸಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಲಾವಿದರು ಯಾರು ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕಾರಕೂನ ಅಥವಾ ಕೇಸ್ ವರ್ಕರ್ ನಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; That gut feeling. ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ. ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ?

ಒಬ್ಬ ಡೊಳ್ಳು ಭಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ, ಒಬ್ಬ ಜಾನಪದ ಕಲಾವಿದ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಇವರುಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮತ್ತು ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ

ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕಾ ? ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕಲಾವಿದನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಂಥ ಶಕ್ತಿ ತಮಗೆ ಇದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವಂಥ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಮಿಟಿ, ಸ್ಕ್ರೀನಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿ, ಇವೆಲ್ಲಾ ಆಗುವಂಥ ಹೋಗುವಂಥ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನೀವು ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬರು ಕಲಾವಿದರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ? ನಾನು ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅತ್ಯಂತ ಬಡ ಕುಟುಂಬದ, ಬಡ ಕಲಾವಿದರ ಜೊತೆ ಸ್ಪಂದಿಸದೇ ಇದ್ದಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಆ ಸರ್ಕಾರ, ಎರಡು ವರ್ಷದ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾಸಾಶನವನ್ನೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ; ಒಂದು ನಿವೇಶನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಜನ ಗುರುತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆಯವರನ್ನು ನೆನಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ನ್ಯೂನ್ಯತೆಗಳು ಕೆಲವು ಇರಬಹುದು, ಒಬ್ಬ ಜಾಸ್ತಿ ಬಯಸಿರಬಹುದು, ಸರಿಯಾದವನನ್ನು ಗುರುತಿಸದೇ ಇರಬಹುದು; ಈಗ ತಾವು ಇನ್ನೂ 1 ಸಾವಿರ ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡಿ. ನೀವೇ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ ನಿಮಗೆ ಅವರು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವೇ ಬೇರೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ; ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಯುವಜನ ಸೇವಾ ಖಾತೆ ಸಚಿವನಾಗಿ ಬಹಳ ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೋದೆ. ಆ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಕ್ಕೆ 38 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೇ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಬರೀ ನೆಲ; 37 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ ಲೋಕಾಯುಕ್ತಕ್ಕೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಇಲಾಖೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿ ಮುನಿಸ್ವಾಮಿಯವರ ಹತ್ತಿರ ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ, ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಂದ ಬೇಡಿ 47 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಾವು ಯವನಿಕಾ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು 12 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಬರೀ ಅಸ್ಥಿಪಂಜರ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. ಗುರುನಾನಕ್ ಭವನ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿದರೆ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 50 ಸಾವಿರ, 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು; ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಜಗಳ ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ವಿಲ್ ಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವರ್ತುಲದಲ್ಲಿ ಹೋದರೆ, ಅವರನ್ನೂ ಬ್ಲೇಮ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರದು ಒಂದು ಸಿಸ್ಟಮ್ ಇದೆ. ಅವರದೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅವರು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. They become captives of their own frame of mind and the style of functioning. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ 6 ಕೋಟಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೆ. ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ದರೋಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಚಿಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ಆದರೂ ಇಲ್ಲೂ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ನಾನು ನೋವಿನಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಲೋಕನಾಯಕ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣ್ ಅವರನ್ನು ಇಡೀ ಲೋಕ ಮರೆತಿತ್ತು. ನಾನಾಗಲಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಧ್ಯಾ ಆಗಲಿ, ನಾವು ಅವರಿಂದ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಬಂದವರು. ವಿದ್ಯಾನಗರದಲ್ಲಿ ಜಯಪ್ರಕಾಶ್ ನಾರಾಯಣರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಯುವಕರಿಗೆ ಒಂದು ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಅದು ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಟಾಲಿಯನ್ ಪ್ರಿಸನರ್ಸ್ ಇದ್ದಂಥ ಜಾಗ. ಅದರ ಹೆಂಚು, ಬಾಗಿಲು, ಕಿಟಕಿ–ದೇವನಹಳ್ಳಿ

ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಗಡೆಯವರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೇಳಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಸೈಟ್ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿತ್ತು? ಈಗ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಯೂತ್ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಗಲಿ ಏನು ಆಗುತ್ತಿದೆ? ತಮ್ಮಿಂದ ನಾವು ಬಹಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇವೆ. ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರೇಮಚಂದ್ರಸಾಗರ್‌ರವರಿಗೂ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಅಲೋಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಂತು ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಅದು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ನೋವಿನ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನಂತೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಯುವಜನತೆ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥವನು. ಅದಕ್ಕೆ 20 ಕೋಟಿ ಅಲ್ಲ, 50 ಕೋಟಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಲದು. ಇವತ್ತು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಕನ್ನಡ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ, ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಗೌರವ ಕೊಡಿ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣಮ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ದರ್ಜೆಯ ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಅಲೋಕೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಮೊದಲು ನಾಯಕರ ಜೊತೆ ಬೇಡಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ಹಣ ತರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣಗಳ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದಂಥ ಈ ಯುವಜನ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆ ಚಾಲನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿ ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟಿಂಗ್ ಆಫೀಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಕಳವಳ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆ, ಛಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅವರೇ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್. ಅವರು ಗಡಿ ನಾಡು ಬಗ್ಗೆ, ಹೊರ ನಾಡು ಕನ್ನಡಗರ ಬಗ್ಗೆ ಇದರ ಆಯಾಮಗಳು ಹಲವಾರು. ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಡೈಮೆನ್‌ಷನ್ ಇದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಭಾಷಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ, ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ; ಇಷ್ಟಾದರೆ ಸಾಲದು; ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡರು ಇದ್ದಾರೆ. ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಇದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ನೇಮಕವಾಗಬೇಕು. ಏಕ ಸದಸ್ಯ ಸಮಿತಿಯಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇದರ ಆಳ ಗೊತ್ತಿದೆ.

1.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು. ನಾನು ಸದನದ ಸಮಿತಿ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸ್ಟೇಟ್‌ವೈಸ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂದು ಮಾಡಿ. ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಕಾವಲು ಸಮಿತಿ, ಕನ್ನಡ ಗಡಿ ಸಮಿತಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧಾನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶ್ವಾಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಂತಹ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅವರು ಮಾನ್ಯ

ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು. ಅವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರ ಭಾಷಣದ ವೈಖರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಎಳೆಯಲಿ ಎಂದು ನಾನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಏನು ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ದುರಾದೃಷ್ಟ. ನಾನು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಬಾಂಧವರ ಹತ್ತಿರ ಆಗಲಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್ ಆಗಲಿ ಇವತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಉದ್ದೇಶ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದ್ದು when I provoked them, the saner sentiments will prevails, ನಾಲ್ಕು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ, ನಾಲ್ಕು ವಂಶಪರ್ಯಂತ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು ನನಗೆ ಕನ್ನಡ ಟೀಚರ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಏತಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಮುಸಲ್ಮಾನರು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಯಾವ ನಾಚಿಕೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನದು ತುಳು ಮಾತೃ ಭಾಷೆ. ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ಹೋದರೆ 24 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ಅವರ ನಾಲ್ಕು ವಂಶಸ್ಥರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೆಲ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಜಲದಿಂದ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ನೀವು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರು ನಾನು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಟೀಚರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಟೀಚರ್ಸ್‌ಅನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ? ನೀವು 24 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ. ಇವತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಮೂಲಕ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡೇತರರನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದೆ ನಾನು ಮೂರು ಸಾರಿ ಜಯಮಹಲ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದವನು. ಅಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರು, ಉರ್ದು ಮಾತನಾಡುವವರು, ತಮಿಳು ಮಾತನಾಡುವವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಐ.ಟಿ.ವೈ. ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಚಿರಂಜೀವಿ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಯಾರೋ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದು ವಂಶಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿದ್ದಂತಹವರು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದಂತಹವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಇರಬಾರದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಸ್ ಮಾಡಲಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಸಿಂಧ್ಯರ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲಿ, ನನಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ಇತ್ತು. ಅವರು ವಾಕಿಂಗ್ ಸ್ಟಿಕ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಏನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಲೈಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಯಾವಾಗ ಈ ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರಿಗೆ, ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರನ್ನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವಂತಹ ಧೈರ್ಯ ಬಂದಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬರಲಿ, ಇವತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಪಂಥಾಹ್ವಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಕೋರ್ಟಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಏಳೆಯಲಿ, ಇವತ್ತು ಆ ಮಾತನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಬಾಂಧವರನ್ನು, ಕ್ರೈಸ್ತ ಬಾಂಧವರನ್ನು, ಕನ್ನಡೇತರರನ್ನು ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೊಡನೆ ಮಿಲಿನವಾಗಿ ಆ ಒಂದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬೆಸುಗೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ನೀವು ಹೊರಗೆ ಇರುತ್ತೀರಿ ? ಇವತ್ತು come to the main stream.

ಇವತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಐಕ್ಯತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಏನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಐಕ್ಯತೆ ? ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡದ ನುಡಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇವತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ, ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತನ್ನಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸುಲಭ; ಆದರೆ ಕಡತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಸೈನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಲ್ಲ; ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ವಾತಾವರಣ ಬದಲಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಈ ತರಹ ಸಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕೂಡ ನಾವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಯೋ ! ಇವರು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾವನೆ ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಹಿಂದೆ 15 ವರ್ಷದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬಹಳ ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನಿಂದ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ರಾಜಕೀಯದ ಎಲ್ಲಾ ಲಾಭಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಈಗ ನಾನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುವ ಪ್ರಚೋದನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಆ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಸ್ತ ಜನರಿಗೆ ಕನ್ನಡೀಕರಣ ಆಗಲಿ, ಕನ್ನಡದ ವಾತಾವರಣ ಆಗಲಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿ, ಜಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವೆಲ್ಲ ಹೋರಾಡೋಣ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರಾಗಲಿ, ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರಾಗಲಿ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅವರಾಗಲಿ, ಇವರ ಇಲಾಖೆಗಳ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಹನವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವಾರು ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಲೋಪಗಳು ಇವೆ. ನಾನು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ I concede if there is one department where I failed, with all humility at my command, ನಾನು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಧೈರ್ಯ, ಕೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಯುವಜನಸೇವಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ, ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ನಾಂದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಒಂದು ಚಾಲನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಎಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದರು)

† ಶ್ರೀಮತಿ ದಮಯಂತಿ ಬೋರೇಗೌಡ (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬೇಡಿಕೆಗಳಾದ ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಕ್ಫ್, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣ, ಯುವಜನಸೇವೆ, ಕಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ವಾಚನಾಲಯ ಇತ್ಯಾದಿ...,

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಛೇರ್ಮನ್:– ತಮ್ಮ ಸರದಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ದಮಯಂತಿ ಬೋರೇಗೌಡ:– ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕು

ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಖಾಲಿ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೈಯರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ 7 ತರಗತಿಗಳು ಇರುವ ಕಡೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಅಥವಾ ಡೆಪ್ಯುಟೇಷನ್ ಎಂದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಡುವೆ ನಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಳನ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಹ ನಾವು ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದು ಹೋಗಬೇಕು, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಪಲ್ಸರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ 35 ವರ್ಷದಿಂದ 60 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವರು ಸುಮಾರು 60 ಲಕ್ಷ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ, ಇನ್ನು ನಾವು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯುವುದು ಎಂದು; ಆದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೂ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಆದ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಟೀಚರ್ಸ್‌ಅನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. 1992ನೇ ಇಸವಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಎರಡನೆಯ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರತಕ್ಕಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 19.66. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂನಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ: ಶೇಕಡ 21.70. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರ ಒಲವು ಯಾವ ಕಡೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 324 ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇವೆ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಇದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ಆದಷ್ಟು ಜಾಬ್ ಓರಿಯಂಟೆಡ್ ಕೋರ್ಸ್‌ನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅದರಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಒಂದಲ್ಲ, ಎರಡಲ್ಲ, ಮೂರು ಅಲ್ಲ, ನಾಲ್ಕು ಪದವಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಯುವಕರ, ಯುವತಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜಾಬ್ ಓರಿಯೆಂಟೆಡ್ ಕೋರ್ಸಸ್‌ಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಬೇಕು. ಆ ಜಾಬ್ ಓರಿಯೆಂಟೆಡ್ ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಹಿಂದೆ 75 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಕ್‌ಶೆಡ್ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಸಹ ಅದೇ ರೇಟು, ಅಷ್ಟೇ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೂಡು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಈಗಿನ ಎಸ್.ಆರ್. ಪ್ರಕಾರ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ 60 ಲಕ್ಷ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ನೀವು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಯಾವಾಗ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫಸ್ಟ್ ಟರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ಡಿಸೆಂಬರ್‌ನೊಳಗಡೆ ಅವರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ಗೆ ನೀವು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇನ್ನು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕಳೆದ ಸಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ದಯಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಲ್ಯುಯೆಷನ್ ಸೆಂಟರ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ವ್ಯಾಲ್ಯೂಯೇಷನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ವಿಧಾನಸೌಧ ಮತ್ತು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಚರ್ ಹೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ಗಾಗಿ ಓಡಾಡುವಂತಹ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ 70ರಷ್ಟು ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಲ್ಯೂಯೇಷನ್

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮಾರ್ಕ್ಸನ್ನು 68ಕ್ಕೋ 69ಕ್ಕೋ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಓದಿದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ್‌ರವರು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಕಚೇರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಪೋಲೀಸಿನವರು ಇದ್ದರು. ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ಗಾಗಿ ಅವರ ಕಚೇರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಲ್ಯೂಯೇಷನ್ ಸೆಂಟರ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಟೀಚರ್‌ಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಗೌವರ್ನಮೆಂಟ್ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಯಾಲಜಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಸೋಷಿಯಾಲಜಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ವಾರಕ್ಕೆ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದು ನಾಲ್ಕು ಪಿರೀಯಡ್, ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳು ಪಾಠ ಹೇಳಿದರೆ ಆಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪಗಾರ ಅಥವಾ ಸಂಭಾವನೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ 6ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು. ಒಂದು ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ 2–3ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಲ ಒಂದು ಸ್ಟ್ರೀಮ್‌ಲೈನ್ ಮಾಡಿ ಯಾವ ಒತ್ತಡಕ್ಕೂ ಮಣಿಯದೆ ಒಂದೊಂದು ಸಬ್‌ಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಚರರ್‌ಗಳು ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒತ್ತಡ ತಂದು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವರ್ಕ್‌ಲೋಡ್ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೂ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ತಾಲೂಕಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಅವಾರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಸ್ಟೇಟ್ ಅವಾರ್ಡ್ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್‌ಫರ್‌ಮೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಪಬ್ಲಿಸಿಟಿ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಎಸ್.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಟಿ.ಯವರು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಬಡಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಟಿ.ವಿ.ಸೆಟ್ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಳೆದ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಟಿ.ವಿ.ಸೆಟ್ ಬಂತು. ಈಗ ಟಿ.ವಿ.ಸೆಟ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಟಿ.ವಿ.ಸೆಟ್ಟನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ ರೇಟ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಥವಾ ಮುಫತ್ತಾಗಿಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಓಪನ್ ಏರ್ ಥಿಯೇಟರ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಬೇಕಾದರೆ 8–10ತಿಂಗಳುಗಳು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ಟೇಜ್ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಬಯಲು ರಂಗಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ಕಳಪೆ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುವುದೇ ಬೇಡ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಣ್ಣ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಮಣ್ಣ, ತರ್ಲೆನನ್ಮಗ. ಈ ರೀತಿ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ರೌಡಿ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಸಿನಿಮಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಬಡಬೋರೇಗೌಡನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಎಳೆಯುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಬ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ದಸರಾ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಮಾಡೋದು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆಗೋ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಶುರು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ,

ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವದ ದಿನವೂ ಇನ್ನೂ ಮೊಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಾಗಿ ಸೆಟ್ ಆಪ್ ಆಗುವ ವೇಳೆಗೆ ವಿಜಯದಶಮಿ ಮುಗಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು. ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಯುವಜನ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿರುವ ಯುವಜನ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತಹ ಹಣ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನಾವು ಯುವಕರ ಮಂಡಳಿ ಮತ್ತು ಯುವತಿಯರ ಮಂಡಳಿ ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಸಹ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಣ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಫಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರೋಗ್ರಾಮ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೀವನಾಡಿಯಾಗಿ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಯುವಜನ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಂತಹ ಹಣವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಸ್ಟೇಡಿಯಂ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕಲ್ಲು ಅಂದರೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸ್ಟೋನ್ ಹಾಕುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಕೆರೆಗೆ ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿದರು, ಅದು ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗೆ ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯ ಶಂಕರ್‌ರವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಕಲ್ಲು ಹಾಕಿದರು. ಅದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕೂಡ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇದು ಅಡ್ಮನಿಸ್ಟ್ರೇಟೀವ್ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಡಿಯಂಗೆ ಬದಲು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಇದೆ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬಂದು ನೋಡಬಹುದು. ಇನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಶಿಸ್ತು ಜಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಲಾಟ್ ಆಫ್ ಕರಪ್ಷನ್, ನೆಪೋಟಿಸಂ, ಅಂಡ್ ಕ್ಯಾಸ್ಟಿಸಂ ಇವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಸರಸ್ವತಿ ದೇಗುಲವಾಗಿ ಇರಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಇರದೇ ಅಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದಂತಹ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಸಲ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬೇಸರವೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸಾಕಷ್ಟು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳು ಇದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅದು ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಜ್ ಪಿಡುಗಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪಿಡುಗನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಪೆಡಂಭೂತವಾಗಿ ಇದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇರತಕ್ಕಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೀಟುಗಳು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕರು ಬ್ಲಾಂಕ್ ಚೆಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಸೀಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೀಟು ಸಿಗುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ತೀವ್ರವಾದಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಠಿಣವಾದಂತಹ ಒಂದು ನಿಲುವನ್ನೂ ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ

ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ತೀರಾ ಮಡಿವಂತಿಕೆ ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್ ಮತ್ತೆ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಧಾರಳವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವವರ ಬಹುತೇಕ ಮನೆಗಳ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕೂಲ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ನಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಬೇಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಂಬರ್ ಸ್ಕೋರಿಂಗ್ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಂಬರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಥವಾ ಎಕ್ಸಾಮಿನರ್ಸ್ 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಏನೋ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ 85ರಿಂದ 90ರವರೆಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ಕೋರ್ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರ ಪಾಡಿಗೆ ಅದೇ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಗ ಮಕ್ಕಳು ಅದರ ಕಡೆ ಗಮನ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಕಾನ್ವೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಓದುವ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವುದು, ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಾನ್ವೆಂಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀಡಿಯಂಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಇದು ಎಂತಹ ವಿಪರ್ಯಾಸ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಏನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ ಅದನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಾವೇನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಹೋಗಮ್ಮ ನಿಮಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತು, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ನ್ಯಾಷನಲ್ ಲಾಂಗ್ವೇಜ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ನಾವು ಅದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಓದುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾವು ಏನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಳಕಳಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಆನೇಕ ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂಡ ಒಬ್ಬಳು. ಆದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇತರ ಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸುವಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಒಂದು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ 8ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಇವೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಇಷ್ಟು ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡಬೇಕು ? ನಾಳೆ ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೊಂದು ಇದೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 29ಇಲಾಖೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸೋಮವಾರಕ್ಕೆ 29 ಇಲಾಖೆಗಳಿವೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ನಾವು ನಾಚಿಕೆ ಪಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಅದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ, ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಿ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಒಂದು. ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತರ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು 1,2,3,4,5,6 ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಪ್ರತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲೂ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಸಿಗಬೇಕು. ಕೊನೆ ಕೊನೆಗೆ ಕೆಲವು ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅವು ತಬ್ಬಲಿಯಾದ ಬೇಡಿಕೆಗಳು, ಅವು ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಏಕಾಂತಯ್ಯ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡಿದರು. ಏನೆಂದರೆ ನೀವು ಸಹಾ ಈ ಸದನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪದ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ನಾವೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಸದನದ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಸದನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೂ ಸಹಾ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಅದು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಇದೆ. ಇದು ಮೊದಲಿನಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಕಲಾಪದ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಕಡಿಮೆ, ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ಈಗ ಶೂನ್ಯ ವೇಳೆ, ಈ ಶೂನ್ಯ ವೇಳೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಆಗಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅತೀ ಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅದು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಇರಲಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನೆ ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ಹೋದ ಸಾರಿ ನಾವೇನೊ ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇದ್ದೆವು. ನಮಗೆ ಇದರ ಒಂದು ಮಹತ್ವ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ಹೊರಗಡೆ ಇದ್ದೆವು. ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಅವರವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಇವತ್ತು ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇವತ್ತು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ಇಡೀ ದಿನ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಎರಡು ದಿನ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರಗಳು ಇವೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬಹಳ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಈ ಚರ್ಚೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಚರ್ಚೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನಂತೂ ಅಂದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ಪಾಪ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಪಾಪ, ಏನೋ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಯಾರೋ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಹಾಗೆ ಏನೋ ಪಾಪ ಕಲಿಯಲಿ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಶಾಸಕರಾದವರು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದವರು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಬ್ಬಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಾಕಿದಂತಿದೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ತಬ್ಬಲಿ ಅಲ್ಲ. ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಇರಬೇಕು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಭೌಮತ್ವ ಇರಬೇಕು, ಕನ್ನಡ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ನುಡಿ ಕನ್ನಡ, ನನ್ನ ನುಡಿ ಕನ್ನಡ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನ ಇರಬೇಕು.

ನಾವೆಲ್ಲ ಶಾಸಕರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏನೆಂದರೆ, ನಾವು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಇದ್ದೇವೆ; ಕನ್ನಡವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಇದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾವು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅದಲ್ಲ. ನಿಜಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚಮ ನಾಯಕನ ಸ್ತಬ್ಧ ಚಿತ್ರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಚ್ಚಮ ನಾಯಕ ಎಂದರೆ ಹಾಮಾ ನಾಯಕ್ ಅವರಾ ಎಂದು ಒಬ್ಬರು

ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಹಾಮಾ ನಾಯಕ್ ಅಲ್ಲ ಎಚ್ಚಮ ನಾಯಕ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಎಚ್ಚಮ ನಾಯಕ ಯಾರು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಮಾ ನಾಯಕ್ ಆಗ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು, ಅವರ ಹೆಸರು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಎಚ್ಚಮ ನಾಯಕ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇವರೂ ಬೇರೆ ಇದ್ದಾರಾ ಎಂದರು. ಇವರು ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಹಾಮಾ ನಾಯಕರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ, ಕನ್ನಡದ ಗಂಧವೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಣೇ ಬರಹ ಇದು. ಡಾ: ಜೀಳರಾಜ್ ಆಳ್ವ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚಿರಂಜೀವಿ ಸಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆತ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಾಳ್ಮೆ ಕಾಳಜಿ ಅಭಿಮಾನ ಇದೆ, ಇದು ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಅವರು, ರೇಷ್ಮೆ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಅವರದು 'ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯ ತೀರ್ಪು' ಎಂದು ಒಂದು ಕನ್ನಡದ ಪುಸ್ತಕ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಓದಬೇಕು. ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿಯ ತೀರ್ಪುಗಳು, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ತೀರ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಎಷ್ಟು ಮಾಧುರ್ಯವಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆತ್ಮ ಶೋಧನೆ ಆಗಬೇಕು. ನಾವು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ, ಈ ನಾಡಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನಾಡಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ನಾಡಿನ ನೀತಿ ಏನು ? ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ನೀತಿಗೆ ನೀವು ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದೇ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸೋಗನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ನಯವಂಚನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ಬರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಯಾರದ್ದೋ ಉಪಕಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೃಪೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ನಾಡಿನ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕ ಹಾಗೂ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗ, ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಚಿಂತನೆ ಬೇಕು; ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಬರಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆದಂತಹ ಒಂದು ಶಕ್ತಿ, ಚೈತನ್ಯ ತರತಕ್ಕ ಮನಸ್ಸು ಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ನಾವು ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಲ್ಲ. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟು ಜನ ಐಎಎಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸಕರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ? ಇದು ಬಹಿರಂಗ ಆಗಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನೀವು ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾರ್‍ಯಾರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಒಂದು ಶ್ವೇತ ಪತ್ರವನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರವಾಗಿ ಜಾರಿ ಆಗಬೇಕು. ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಭಿಮಾನ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪುರಸಭೆಯ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿ ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಬೆಲೆ ಬೇಡವೇ ?

ಈ ನಾಡು ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ಈ ರಾಜ್ಯ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ, ಈ ನಾಡಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಈ ನಾಡಿನ ಬೆನ್ನೆಲುಬು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಈ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಕಲೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಈ ಇಲಾಖೆ ಪುರಸಭೆಯ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿ ಆಗಿದೆ.

1.45 ಪಿ.ಎಂ.

ಏಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಹಣ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ಬರಿ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ: ಏಕೆ ಅದಕ್ಕೊಬ್ಬರು ಸಚಿವರಾಗಬೇಕು ? ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಆ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ತಾತ್ಸಾರವಿದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ಕೊಡಿ ಸಾಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬರು ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವರು, ಅದಕ್ಕೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏಕೆ ಬೇಕು ? ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡುವ ಐದೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗೆಂದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕೋಟಿ ಸಂಗೀತ, ನಾಟಕಗಳಿಗೆಂದು, ಮತ್ತೊಂದು ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ದಿವಸ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಬಿಡೋಣ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಇರಬೇಕೆ ? ಹೀಗಾಗಬಾರದು. ಈ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇರುವುದಾದರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇವೊತ್ತು ಸದನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನ, ಕಾಳಜಿ ಇದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚಿಂತನೆ ಕೂಡ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕನಾಗಿ, ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ನೂರಾರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತಬ್ಬಲಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದರೆ ನಮಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ?

ಛೇರ್ಮನ್:– ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಾಮಕಾವಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಅಪ್ಪ ನೆಟ್ಟ ಆಲದ ಮರದ ಹಾಗೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯೇ ಬೇಡ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ; ಅನೇಕರು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇವೊತ್ತು ಪಕ್ಷಬೇಧ ಮರೆತು ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇದಿನಬ್ಬರವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಗೌರವವಿದೆ. ಅವರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮಲಯಾಳಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಮಾನ ಗೌರೀಶಂಕರ ಶಿಖರದಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿದೆ. ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅವರ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿ ಅವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಳಕಳಿಯಿದೆಯೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಇದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಡಾ: ಜೀವರಾಜ್ ಆಳ್ವರವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾಗ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ 70–75 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದು, ಈಗ ಇರುವ ಸರ್ಕಾರ ಐವತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಈ ಇಲಾಖೆ ಇರುವ ಬದಲು ಮುಚ್ಚತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ ? ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಇವೊತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಖಾತೆ ಸಚಿವರಾಗಿರುವಂಥ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟಿರುವ, ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಚಳುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕನ್ನಡಪರ ಕೂಗು ಹಾಕಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬಂಧನಕ್ಕೊಳಗಾಗಿರುವವರು; ಅಂತೆಯೇ ಡಾ: ಜೀವರಾಜ್ ಆಳ್ವರವರು ಕೂಡ ಕನ್ನಡಪರ ಚಳುವಳಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ನಾನು ಅವರ ಅನೇಕ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು 'ಗಂಡು ಭಾಷಣ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟು ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಒಂದೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ, 'ವಿಧಾನಸೌಧದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಮಫಲಕಗಳಿಗೆ ನಾನೇ ಟಾರು ಬಳಿಯುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದುವರೆವಿಗೂ ಟಾರು ಬಳಿದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದಿನ ಕುಳಿತು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಡಾ: ಜೀವರಾಜ್ ಆಳ್ವರನ್ನು, ಇದಿನಬ್ಬರವರನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅದು ಬದಲಾವಣೆಯಾದರೆ ಆಗಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾರು ಕನ್ನಡದ ವಿರೋಧಿಗಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೌರವವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಶಾಸಕರಾಗಿರಬಹುದು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರಾಗಿರಬಹುದು, ಯಾರೇ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಅವರು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನ ಪ್ರಸಂಗ, ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವರಾಗಬಾರದು, ಅವರು ಸಂಪುಟದರ್ಜೆಯ ಸಚಿವರಾಗಬೇಕು. ಸಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಖಾತೆಗಳಿಗೆ ಸಂಪುಟದರ್ಜೆ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಪುಟದರ್ಜೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಇವರನ್ನು ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ತೋಟಿ ತಳವಾರ ಇದ್ದಂತೆ ಇವರು, ಇದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದೆಯೋ ? ಅದು ಅಗೌರವ, ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೇ ಅಗೌರವ. ಈ ರಾಜ್ಯದ ಭಾಷೆಗೆ ಅಗೌರವ, ಇದು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ನಾಳೆ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರು ಹೋಗಿ ಬೇರೆಯವರು ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಪುಟದರ್ಜೆಗೆ ಏರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಂಪುಟದರ್ಜೆಯ ಸ್ಥಾನಮಾನ, ಗೌರವ, ಶಕ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ, ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು, ಇವೆರಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ, ಇದರ ಹಣೇಬರಹ ಇಷ್ಟು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಿಂದ ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಆಗ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನವರು ಮೂರ್ಖರ ದಿನವೆಂದು ಕರೆದಿರುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ರೀತಿ ಕರೆದು ಹಾಳುಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, ಆಗ ಅವರು ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ, ಕನ್ನಡದವರು ಮೂರ್ಖರಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವರು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿದ್ದರೆ 23-24ರಂದು ಬರುವ ಯುಗಾದಿ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ತಮಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ತಾವು ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಂದು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನು 13-14 ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದೆ, ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀವು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ತಯಾರಾಗಿದ್ದೀರಿ ? ನಿಮ್ಮ ನಿಲುವು ಏನು ? ನಿಮ್ಮ ನಿಯಮಗಳು ಏನು ? ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಸಭೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದೀರೆಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಬರೇ ದೊಡ್ಡ ಸೊನ್ನೆ ಅಷ್ಟೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತು; ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದನೇ ದಿನಾಂಕದಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಲ್ಲ, ನೀವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಾರಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಇಲ್ಲ.

ನೀವು ಇಷ್ಟೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ಒಂದರಿಂದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತೀವ್ರವಾದ ತಕರಾರು ಇದೆ, ಬಹಳ ನೋವು ಇದೆ. ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲ, ತಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಈಗ ಕನ್ನಡ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಟೆಂಡರ್‌ನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 250 ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ನಮಗೆ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಸುಮಾರು 5 ಸಾವಿರ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ, ನಿಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇದ್ದರೆ, ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಇದ್ದರೆ 5 ಸಾವಿರ ಕನ್ನಡ ಬೆರಳಚ್ಚು ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಟೆಂಡರ್‌ನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದೇನಿದು; ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೇ ನಾಟಕ; ಇದು ಆಗಬಾರದು, ಈ ಸರ್ಕಾರ ನನಗೇನು ಮುಲಾಜು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ನೀವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಯಾವ ಅಕ್ಷರವನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ನನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಾನು 1–2 ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡದ ಕೂಗು, ಕನ್ನಡದ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ಅವರು ತಾನೇ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಣವೆಲ್ಲಿದೆ ?

ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್‌ರವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು; ಮಾನ್ಯ ಕೆ.ಹೆಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್‌ರವರು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು 10 ಜನ ರಂಗಭೂಮಿ ನಟರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ, ಈ ಕೂಡಲೇ 500 ರೂಪಾಯಿ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾವು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಅಂದರೆ, ಈ 10 ಜನರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು 15 ದಿವಸದಲ್ಲಿ 5 ಜನ ಸತ್ತುಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು 5 ಜನರು 1 ತಿಂಗಳು ಉಳಿದಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನಟರು ನೆಲವನ್ನು ಕಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನಟರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರೀ ಆದೇಶ ಹೊರಟಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಹೊರಟ 15 ದಿವಸದಲ್ಲೇ ಮೈಸೂರಿನ ದೊಡ್ಡಬಸವರಾಜು ಎನ್ನುವವರು ಶಕುನಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಸತ್ತುಹೋದರು; ಚಿಕ್ಕಬಸವರಾಜು ಎನ್ನುವವರು ಅಸುನೀಗಿದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ ಇನ್ನೂ 2 ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೂ ಜಾಹಿರಾತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಲಾವಿದರು ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆದರೂ ಯಾರೂ ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಆ ಕಲಾವಿದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಸುತ್ತ 6 ಅಕಾಡೆಮಿಗಳಿವೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈಗ ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿ, ಕೊಡವ ಆಕಾಡೆಮಿ, ಕೊಂಕಣಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹೀಗೆ 9 ಇವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ನೀವು ಹಣವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಈ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು ? ಒಂದು ಕಡೆ ಅಕಾಡೆಮಿಗಳು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು; ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತೊಂದು ಹೀಗೆ. ತಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ನೀತಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡಂತಹ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಬರಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಅನೇಕ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಂದು ನೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ನೀತಿಗಳಿವೆ. ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ನೀತಿ ಇವೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಒಂದು ನೀತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡುವಂಥ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮಗೇನು ಕೆಲಸ, ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ ? ಉಪ ನಿರ್ದೇಶಕರಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸ ? ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಯಾರ್‍ಯಾರ ಕೆಲಸ ಏನೇನು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು...

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಸೋಷಿಯಲ್ ವೆಲ್‌ಫೇರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದು ಇದೆ. ಕೇವಲ ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳು ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಕೊಡುವಂಥ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಕಾಂಪೊನೆಂಟ್ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ತಾವು ಎರಡು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದ ಸ್ಥಾನ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡೀಕರಣ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ 2–3ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ತಾವು ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮೊದಲನೇ ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗನ್ನು ತುಂಬಲು ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಆಡಳಿತ ಮಾಡಲು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ನನಗೆ ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಶ್ರೀ ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಎನ್ನುವವರು ಈ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದನ್ನು ನಂಬದೆ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ರಿವ್ಯೂ ಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಎರಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದರೆ; ಒಂದು ಎನ್.ಜಿ.ಇ.ಎಫ್. ಇನ್ನೊಂದು ಕೆ.ಎಸ್.ಆರ್.ಟಿ.ಸಿ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಜೊತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲೂ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಕೆಳಗೇ ಕನ್ನಡೀಕರಣ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೀವು ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಸಚಿವರಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ಯಾವ ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ ಅಥವಾ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ

ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ. 35 ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಇರುವಂಥ ತೊಂದರೆಗಳೇನೆಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಖಾತೆಗೆ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟದ ಸ್ಥಾನ ಬೇಕು. ಇದು ನಿಮಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಎಂದಲ್ಲ. ಅದು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ, ತಾವು ಸಹಿತ ಇವತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದ್ವಂದ್ವ ಶುರುವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಚಿವರಾದಂಥ ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳುವಾಗ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲ, ನಾನು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲನೆ ಅಪಚಾರ ಅದು. ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕುಚ್ಯುತಿ ತರುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಅದು ಚರ್ಚೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಸದನದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಏನು ಅದರ ಅರ್ಥ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಸಹ ಇವತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣತಕ್ಕಂಥದ್ದಲ್ಲ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೌರವವಿದೆ ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ; ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಮಾನವ, ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಇರುವಂಥವರೆಂದು ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದೇ ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್ ಅವರು ಎಂಥ ದೊಡ್ಡ ಮಹಾಕವಿ; ಅಕ್ಬರ್ ಅಲಿಯವರು ಎಂಥ ಕವಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ 200 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫರು ಎಂಥ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪವಿತ್ರವಾದಂಥ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಇವತ್ತು ಈ ನಾಡಿನ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ನಾಡಿನ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ನಾಡಿನ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಈ ನಾಡಿನ ಅನ್ನವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎರಡನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಕನ್ನಡದ ದ್ರೋಹಿಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರು ಯಾರನ್ನು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ; ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವೇ ತಯಾರಾಗಿದೆ. ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರ ಗೊಡ್ಡು ಬೆದರಿಕೆಗೆ ನಾವು ಯಾರೂ ಬಗ್ಗತಕ್ಕಂಥವರಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿದೆ; ಅವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಮೇಲೆ ಹಕ್ಕುಚ್ಯುತಿ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಧರಣಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಎದ್ದು ಮಾನ್ಯ ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರೇ, ನಾವು ಧರಣಿಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಚರ್ಚೆ ಬರಲಿ, ಸವಾಲು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರು ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸಿ, ಈ ಸದನವನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಹೊರಗಡೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಗೌರವವಿದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ತರವಾದ ಗೌರವಿದೆ. ಇದು ಜನತೆ ನೀಡಿರುವ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಇಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕುಚ್ಯುತಿಯನ್ನು ತರಲಿ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯು ನಡೆಯಲಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಇದು ಈ ಸದನ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ, ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟವೇ ನಡೆದೀತು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಈ ರೀತಿ ಹೋಗಬಾರದು, ಇದು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಶಾಲೆಗಳು,

ತೆಲುಗು ಶಾಲೆಗಳು, ಉರ್ದು ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಏನು ಸ್ವಾಮಿ ಇದು. ಇದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು; ಯಾರು ಬೇಕಾದರು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏನುಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದೇ ? ಇದನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥವರು, ಕೇಳತಕ್ಕಂಥವರು, ಮೂಗುದಾರ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥವರು, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೋ ? ಅವರು ಇಚ್ಛೆಗೆ ಬಂದಂತೆ ಶಾಲೆಗಳು ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳೇ ಇರಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಶಾಲೆಗಳವರು ಮಹಾಮೋಸಗಾರರು, ವಂಚಕರು, ದರೋಡೆಕೋರರು, ಹಗಲು ದರೋಡೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರು, ಇವತ್ತು ಪಾಪ ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಹೆಸರೂ ಕುಮಾರನ್ ಎಂದು. ಕುಮಾರನ್ ಮಕ್ಕಳಶಾಲೆ ಎಂದು ಇದೆ. ಇಂಥದ್ದು ಏನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು 20–25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವರು ಅವರು. ಅದು ದರೋಡೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ 10 ಸಾವಿರ, 30 ಸಾವಿರ, 40 ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏನು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ? ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳು ದರೋಡೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾವು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ.

ನಮಗೆ ಕಣ್ಣಿಲ್ಲವೆ, ಕಿವಿ ಇಲ್ಲವೆ, ಹೃದಯ ಇಲ್ಲವೆ ? ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇರಬೇಕು ? ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ರಾಜಾರಾಮಣ್ಣ ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ? ಸರ್.ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತರಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ? ಇವತ್ತು ಈ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಲಮಾಣಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇರತಕ್ಕವರು. ನಿಮ್ಮ ಪುತ್ರನನ್ನು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಒಂದು ಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡತಕ್ಕ ದ್ವಂದ್ವ ನೀತಿಗೆ ನೀವು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಈ ಆಂಗ್ಲ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಕೆಟ್ಟ, ಕಳ್ಳ, ದರೋಡೆಕೋರರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ದರೋಡೆಕೋರರು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದಲ್ಲ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣದ ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಥ ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿವೆ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿವೆ ? ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪರವಾನಗಿ ಕೊಟ್ಟವರು ಯಾರು ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಸಮಗ್ರವಾದ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಇಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಾವು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಉಂಟು.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಉಂಟು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಇದು ಬಹಳ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ವಿಂಗಡಣೆ ಆದಾಗ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ನಮಗೆ ತುಂಬ ಸಂತೋಷ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರು. ನೀವು ಕನ್ನಡ ಉಗಮದಿಂದ ಬಂದವರು ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದು ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವಾಗ ಎಷ್ಟು ಕರ್ಕಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯುವವರು ಕೊಡಗನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯವರು ಎಂದು ವ್ಯಸನ, ಚಿಂತೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ನೀತಿ–ಚಿಂತನೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ತಾವು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಇದೆ; ಅದನ್ನು ನಾವು ಬಯಲಾಟ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳು ಇವೆ. ತಮಗೆ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾಟಕದ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿ ನೆಲ ಕಚ್ಚಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನಾಟಕದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲೂ ಸಹ ಅವರು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಂತೋಷ. ಲೆಗ್ ಹಾರ್ಮನಿ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹೆಸರು ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಲೆಗ್ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಬಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಲೆಗ್ ಹಾರ್ಮನಿ ಬಂತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಲೆಗ್ ಹಾರ್ಮನಿ ಬಂದರೆ ಊರ ಹಬ್ಬ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಆರು ತಿಂಗಳು ನಾಟಕ ಕಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಂದುವರಿಸತಕ್ಕ ಮೇಷ್ಟ್ರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ನಾಟಕದ ಮೇಷ್ಟ್ರನ್ನು ಇವತ್ತು ಯಾರೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾಸಾಶನ ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ, ದುಡ್ಡು ಇದ್ದರೆ ತಾನೇ ಕೊಡಿ ಅನ್ನುವುದು ? ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ರಂಗಭೂಮಿಯ ವೈಭವ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ರಂಗಭೂಮಿ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಶಿಖರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಪೀರ್ ಸಾಹೇಬರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಕೇಳಿರಬಹುದು. ಆತ ಮಹತ್ತರ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದ. ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ, ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ, ವರದಾಚಾರ್ ಅವರ ನಾಟಕ ಕಂಪನಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಈಗಿನ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ನೆಲಸಮವಾಗಿದೆ, ನೆಲಕಚ್ಚಿದೆ, ಈ ವೃತ್ತಿ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆ ಒಂದು ವೈಭವಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆಯೇ ? ಖಂಡಿತ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸಂಗೀತ ಅಕಾಡೆಮಿ, ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ 4 ಜನ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಶಾಲು ಹೊದಿಸಿ 5 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ ಅಕಾಡೆಮಿ ಇರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆ ಆಗಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ಚಲನಚಿತ್ರ ರಂಗ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬುನಾದಿ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಈ ರಂಗಭೂಮಿ ಮೂಲಕ ಏಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಅದೇ ಏಣಿಯನ್ನು ತಳ್ಳಿದ್ದೇವೆ. ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಯಕ್ಷಗಾನವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮಗ್ರ ಚಿಂತನೆಯ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಆಗಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಗುಂಡೂರಾವ್ ಅವರು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ನಶಿಸಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾಟಕ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಕನಿಷ್ಠ 1 ವರ್ಷಕ್ಕೆ 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಸಹಾಯಧನವನ್ನಾಗಿ ಕೊಡೋಣ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂದರೆ, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 6 ತಿಂಗಳು ನಾಟಕ ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು 6 ತಿಂಗಳು ಮಳೆ; ನಾಟಕ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಪರದೆ, ಮುಂತಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಿರವಿ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 1 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅವತ್ತು ಅವರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಎರಡು ನಾಟಕ ಕಂಪೆನಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಒಂದು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಂಪೆನಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ನಾಟಕ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದಾದ ನಂತರ ಆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ, ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾದ ಈ ರಂಗಭೂಮಿ ನಾಶ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಲಾವಿದರು ಮಾಸಾಶನ

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು. ಹೋಗಿ ಅವರಿಂದ ಅರ್ಹತೆ ಪತ್ರ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅವರು ಏನಂತ ಹೋಗಬೇಕು ? ನಾನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಏನು ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ ? ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ದುರ್ಯೋಧನನ ಉಡುಪು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ದುರ್ಯೋಧನನ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನು ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ? ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಯಾರು ? ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದ ಹೇಳಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ನೀವು ನೇಮಿಸಿ, ಆ ಕಲಾವಿದರು ಈ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಹತಾ ಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ತಹಶೀಲ್ದಾರರ ಹತ್ತಿರ, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವುದಲ್ಲ. ಇಂತಹ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಪ್ರಸಂಗ ಆಗಬಾರದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಣಿಯರಾಗಿ ಮೆರೆದ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಎಂತೆಂತಹ ಕಲಾವಿದರು, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ತಮಗೆ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ಹೆಂಗಸಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮರಾಜಮ್ಮ ಎನ್ನುವವರು ದ್ರೌಪದಿ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಅತ್ಯುನ್ನತ ದೊಡ್ಡ ನಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ವೈಭವವಾಗಿ ಮೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಜಯಕಾರ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಹೋದವರು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಎತ್ತಿ ಸತ್ತರು; ಆ ಹಣಕ್ಕೆ ವಾರಸುದಾರರು ಇಲ್ಲದೇ ಸತ್ತಿರತಕ್ಕದ್ದು ಉಂಟು. ಇಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನೂರಾರು ಇವೆ.

ಇಂತಹ ರಂಗಭೂಮಿ ಕಲಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಏನು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯ್ಡು ಅವರು ಅಷ್ಟೆ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನಾನು ಅಪಾರವಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಆ ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಇದೆ. ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಾವೂ ಕೂಡ ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಶಾಂತಕುಮಾರ್ ಎನ್ನುವವರು ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೀರ್‌ಸಾದಕ್‌ನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದವರು. ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಮೀರ್‌ಸಾದಕ್ ಆ ರೀತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಮೇಧಾವಿ ಅವರು. ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಧರರಾವ್ ಎನ್ನುವವರು ಥ್ಯಾಕರೆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ಇತಿಹಾಸ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ನನಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ; ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಧರರಾವ್ ಅವರು 6 ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಯಾವುದಾದರೂ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ಬರೆಯುವ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಭಾಭವನಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜನ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತು ಆ ರಂಗಭೂಮಿ ನಟರು ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಆ ನಾಟಕ ಕಂಪೆನಿಗಳ ಇತಿಹಾಸ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ? ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪೆನಿ ಬಗ್ಗೆ, ವರದಾಚಾರ್ ಕಂಪೆನಿ ಬಗ್ಗೆ, ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ ಕಂಪೆನಿ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಇತಿಹಾಸ ಇದೆಯೇ ? ಯಾವುದು ಇದೆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಒಂದು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಸಾರತಕ್ಕ ಒಂದು ಭವನ ಆಗಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಸಮಗ್ರ ಚಿಂತನೆ ಇರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಎಷ್ಟು ಜನ ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣನವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ? ಅವರ ಅ ಒಂದು ಪೇಟ, ಅವರ ದೊಡ್ಡ ಕೋಟು, ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ ? ಬಿ. ಜಯಮ್ಮನವರಿಗೆ ನಾನು ಕಾಡಿ ಬೇಡಿ ವಿಧಾನಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾಮಕರಣ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಹೌದು, ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೇಲ್ದರ್ಜೆಗೆ ಏರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಚೈತನ್ಯಪೂರ್ಣವಾದ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

2.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಶ್ರೀಮತಿ ದಮಯಂತಿ ಬೋರೇಗೌಡರವರು:– ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅದು ನಿಜ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ಚೈತನ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೂಟ್ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒದೆಸಿಕೊಂಡು, ಲಾಠಿ ಏಟು ತಿಂದು ಅದು ಯಾವುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕನ್ನಡದ ಉಳುವಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಆವತ್ತಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಥಿಯೇಟರ್ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಮಾಲಯ ಟಾಕೀಸ್ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ, ಕೊನೆಯ ಚಿತ್ರಮಂದಿರ. ಅಷ್ಟು ಹೋರಾಟ ನಡೆದ ನಂತರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ವೈಭವವನ್ನು ಮೆರೆಸಿದಂತಹ ಚಿತ್ರ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬಂದರು. ತಾಂತ್ರಿಕ ವರ್ಗದವರು ಬಂದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಬಂದರು. ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಇವತ್ತು ಬರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ 10 ಚಿತ್ರಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವು ಇರಬಹುದು. 90 ಚಿತ್ರಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಚಿತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕೆಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಿಜವಾಗಲೂ ಚಲನಚಿತ್ರ ಮಾಧ್ಯಮ ಕೆಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್ (ಯೋಜನಾ ರಾಜ್ಯ ಸಚಿವರು):– ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ದಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಹೇಳಿ. ತಾವು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವಿದೆ. 10 ಚಿತ್ರಗಳು ಒಳ್ಳೆಯವು ಬಂದರೆ 90 ಚಿತ್ರಗಳು ಅಶ್ಲೀಲ ಚಿತ್ರಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಾವು ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ನಾನು ಏನೋ ಹೇಳಿದೆನೆಂದು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ರಕ್ಷಣೆ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮನೋರಂಜನಾ ತೆರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಸಹಾಯಧನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸಹಾಯಧನ ಕೊಡಬಾರದು. ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು? ಯಾವುದೋ ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯುವುದು, ರೀಲುಗಳನ್ನು ಡಬ್ಬಕ್ಕೆ ಹಾಕುವುದು, ಜನ ನೋಡುವುದು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಬರಬೇಕು. ಆದು ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಚಿತ್ರರಂಗದಲ್ಲಿ ದುಡಿದಂತಹವರು ಇವತ್ತು ನೋವು ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತ ಅನೇಕರ ಜೊತೆಯ ಒಡನಾಡಿ ನಾನು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಇಂತಹ ಜನಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇದ್ದೆನೆಂದು. ಕಣಗಾಲ್ ಪುಟ್ಟಣ್ಣನವರು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕು.ರಾ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪಾಪ ಇವತ್ತು ಅವರನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಸಮಗ್ರ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ರಾಮನ ಅವತಾರವೆಂದು ಒಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಣ್ಣಕಣಗಾಲ್‌ರವರು ಎಂತಹ ಒಬ್ಬ ಮೇಧಾವಿ. ಕಣಗಾಲ್ ಪ್ರಭಾಕರಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರನ್ನು ಇವತ್ತು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಉನ್ನತವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಮಟ್ಟದವರು. ಸಿ.ವಿ. ಶಿವಶಂಕರ್‌ರವರು, ಸೊರಟ್ ಅಶ್ವಥ್‌ರವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಪರ್ವತದಷ್ಟು ಜನರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ

ಬಂದಿರತಕ್ಕ ತಾಂತ್ರಿಕವರ್ಗದವರು, ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಹಣಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೆಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್:– ತಮಿಳುನಾಡಿನಿಂದ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ನಟ ನಟಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಮಾನ್ಯ ಮಂಜುನಾಥ್‌ರವರು ಒಂದು ಚಿತ್ರಮಂದಿರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರರಂಗ ಎಷ್ಟು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೂ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಮತ್ತು ನಾಡಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ಉಳಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ಬೆಳೆಸತಕ್ಕ ಚಿಂತನೆಯಾಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕನ್ನಡ ಚಲನಚಿತ್ರರಂಗದ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ತಮಗೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ನೀತಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಈಗಿರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಯನ್ನು, ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾಮವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನಿರ್ದೇಶಕರು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಜನ ನಿರ್ದೇಶಕರುಗಳು. ಅಷ್ಟು ಜನ ಏಕೆ ಸ್ವಾಮಿ? ಈಗ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನಿರ್ದೇಶಕರು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ನಿರ್ದೇಶಕರು ಇದ್ದರು. ಈಗ ನೀವು ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ; ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹೊಸ ಯೋಚನೆ, ಚಿಂತನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಗಳೇನಿವೆ ಅದಕ್ಕೇ ಒಬ್ಬರು ನಿರ್ದೇಶಕರು. ಇದು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರು ಗತಿ ಇಲ್ಲ, ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರೇ ಗತಿ ಇಲ್ಲ; ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಲೆಯಾಳಂ ಭಾಷೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಂದು ಅಕ್ಷರ ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲ. ಕಾಸರಗೋಡನ್ನು ನುಂಗಿದರು. ಈ ಕಾಸರಗೋಡನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆ ಮಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ನುಂಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಲೆಯಾಳಂ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹುಲಿಬಾಯಿಗೆ ಕಾಸರಗೋಡು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆ ಮಾಡಿ ನಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಾಸರಗೋಡು ಆಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಕಾಸರಗೋಡಿನವರು ಈಗಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನೆಂದರೆ ನಾವು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಮಲೆಯಾಳಿಗಳ ಉಪದ್ರವ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು;

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಕಾಸರಗೋಡಿನ ಅನೇಕ ಹಿರಿಯರೂ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆತುರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡವೇ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲೆಯಾಳಂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸುತ್ತಲೂ ತುಂಬಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿಯ ಜನತೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಗ ಸಂತೋಷ ಪಡತಕ್ಕದ್ದೇ. ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರಂತರು ಎಷ್ಟು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರು. ನಾಗಪ್ಪ ಆಳ್ವರವರು, ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು, ವಕೀಲರಾದ ಕಾರಂತರು ಅಪಾರವಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಜನ.

ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ನೀವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕಾಸರಗೋಡನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಕೂಡ ಕೇರಳದವರದ್ದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಸಾಧಾರಣ 50 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೋಗಿ ಆಗಿದೆ. ವೋಟರ್ಸ್ ಲಿಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದರೆ ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ? ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ? ರಾಜ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು, ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ? 1956ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಆಯಿತು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿರಥಮಹಾರಥರೆಲ್ಲರ ಹೋರಾಟ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮಗಳು. ಇವತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗಿದೆ ? ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕನಿಷ್ಟ ಒಂದು ಕೋಟಿ. ಮತದಾರರು ಕನಿಷ್ಟ 60 ಲಕ್ಷ. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ ಇದು ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ವಲಸೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿಗಾಲ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇದೆಯೇ ? ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು. ಮತಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ನಾವು ಈ ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಕಾರವೆತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಅಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕೇರಳಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ, ಕನ್ನಡಿಗರು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ಯಾರೂ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ, ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಬರಬಹುದು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯ. ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 50 ಲಕ್ಷದವರೆಗೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ನಾಳೆ ಏನಾಗುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಭಯ ಬಂದಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅನಂತಕೃಷ್ಣರವರು ಮೇಯರ್ ಆಗಿದ್ದರು; ಅವರಿಗೂ ಈ ಚಿಂತನೆ ಗೊತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ, ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯವರು ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಕನಿಷ್ಟ 40 ಜನ ಇದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಾಗಲೀ, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕೇರಳದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೆ.ವಾ. ಶಕ್ತಿಯ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಬೆಳಕಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ನಮ್ಮವರೊಬ್ಬರೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಪುರಸಭೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಅಲ್ಲಿಯ ನಗರಸಭೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಮಹಾನಗರ ಪಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಇವತ್ತೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಮತ್ತೊಂದು ಅಸ್ಸಾಂ ಆಗುತ್ತದೆ, ನಾಳೆ ನೀವೇನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ; ತಡೆಯುತ್ತೀರಾ ? ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ, ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ, ನಾವೇ ಅದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅಸ್ಸಾಂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಈ ದಿನ ನಾನು ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಬೇಕು ಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಸತಕ್ಕವರು, ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ನಾವು ಮಾಡಿದಂಥ ಮಹಾದ್ರೋಹವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ: ಜೀವರಾಜ ಆಳ್ವ ಅವರು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಇವತ್ತು ಯಾರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರು ಬೇರೆಯವರು. ಈ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಬೇರೆಯವರ ಕೈಗೆ, ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯವರ ಕೈಗೆ

ಹೋಗಿದೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಮೊದಲನೇ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ಕಲಿಯಲಿ, ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇರಲಿ, ತಾಳ್ಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಳಜಿ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಬಾಂಧವರು, ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ, ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಕಾಳಜಿ ಇರತಕ್ಕವರು. ಅವರು ಎಂದೂ ಭಾಷೆ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ತೆಗೆದವರಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಎಲ್ಲೋ ಅಪರೂಪ; ಅಜೀಜ್ ಸೇಠ್‌ರವರಂಥವರು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಾನು ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಆದೇ ನಿಸ್ಸಾರ್ ಅಹಮದ್‌ರವರು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕವನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕರೀಂಖಾನ್‌ರವರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಇಮಾಮ್ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಇವತ್ತು ನೆನೆಯಬೇಕು. ಈ ಸದನದ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿ, ಸುಮಾರು 25 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಮಹಮದ್ ಇಮಾಮ್‌ರವರು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೆ.ಎಂ.ಪಿ.ಪಿ. ಪಕ್ಷದಿಂದ ಗೆದ್ದು, ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛವಾದ ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ನಾವು ಈಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಇದಿನಬ್ಬನವರನ್ನು ಸಾವಿರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಉಮರಬ್ಬರವರನ್ನು ಇವತ್ತು ನೆನೆಯಬೇಕು, ಅವರು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇವತ್ತು ಅಂಥವರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಜೀವಿ, ಕನ್ನಡದ ಪರ ಇದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಯಾರನ್ನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಮಾನ್ಯ ಉಮರಬ್ಬನವರು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿದ್ದರು, ದುರ್ದೈವ ಇವತ್ತು ಅವರು ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ನಾವು ಜಾಗ, ಮನೆ, ಮಠ, ಊಟ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, ಈಗ ಅವರು ತಕರಾರು ತೆಗೆದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾಷೆಯವರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಸವಾರಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಭಾಷೆಗೆ ಅಪಚಾರ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಆಗಬಾರದೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಮುಸ್ಲಿಮರು, ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟಂಥವರು ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಪಿತೂರಿಗಾರರು ಇದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ಕೆಲವು ಪಿತೂರಿಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್:– ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಅವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಟೈಮ್ ಇದ್ದರೆ ಆಫ್ಟರ್ ಲಂಚ್ ಅವರು ಮುಂದುವರೆಸಬಹುದಲ್ಲ.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಆಫ್ಟರ್ ಲಂಚ್ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್:– ಅವರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಛೇರ್ಮನ್:– 10 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್:– ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಭಾಷಣ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಈಗ ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾರವರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಗೌರವ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಧಾಟಿ ಇದೆ, ಶಕ್ತಿ ಇದೆ. ಆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವಾಗಲೋ ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರೇ ಅಂತ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹ ಕರೆಯಬಹುದು. ನಾನು ಅದನ್ನು ತಪ್ಪು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕಂಥ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾಳಜಿ ಇದೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದವರೇ, ಹೊರಗಡೆ ರಾಜ್ಯದವರೇ ಅಥವಾ ಹೊರಗಡೆ ದೇಶದವರೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿ, ಬೇಡಿ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದು ವಿದೇಶಿ ಡಾಲರ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಣ್ಣಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ತಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ ಇದೆ. ಒಂದು, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್, ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆ. ಇವೆರಡರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮವರು ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಎರಡರಲ್ಲೂ ಮೋಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವರ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಡಿ. ತೀರಾ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವುದು ಬೇಡ, 10 ವರ್ಷಗಳ ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅಂದರೆ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದವರು, ಯಾವ ಯಾವ ದೇಶದವರು ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶ್ವೇತಪತ್ರವನ್ನು ಇಡಿ. ಆಗ ನಿಮಗೂ ಗೌರವ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಇಡಿ ಇರಾನ್‌ರವರು ಎಷ್ಟು, ಇರಾಕ್‌ನವರು ಎಷ್ಟು ಇಟಲಿಯವರು ಎಷ್ಟು, ಅಮೇರಿಕಾದವರು ಎಷ್ಟು, ತಮಿಳುನಾಡಿನವರು ಎಷ್ಟು, ಕನ್ನಡದವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಹೊರಗಡೆ ಬರಲಿ. ಈ ಚಿತ್ರ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ, ಜನತೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕು. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಶೋಧನೆ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನೀವು ಯಾವುದೋ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ; ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಐನಾಪುರ್:- ವಾಟಾಳ್‌ರೇ, ಕ್ಯಾಪಿಟೇಶನ್‌ಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಈಗ ಒಬ್ಬಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ?

ಛೇರ್ಮನ್:- ಪಂಡಿತರಾದಂಥ ಗೋವಿಂದಪೈಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಪೋಲೀಸ್ ಎಂದು ಇದ್ದರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ; ನೀವು ಅದರಲ್ಲಿ ಜಿಪುಣತನ ತೋರಿಸಬೇಡಿ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಪಾರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಹಿಂದೆ ಪೋಲೀಸ್ ಎಂದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಹೆದರಿಕೆ, ಭಯ, ಬೀತಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಪೋಲೀಸ್ ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ಜನ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಆರಕ್ಷಕರು ಬರುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಆರಕ್ಷಕ ನಿರೀಕ್ಷಕ, ಮಹಾನಿರೀಕ್ಷಕ, ನಿರೀಕ್ಷಕ, ಮಹಾ ನಿರೀಕ್ಷಕ ಇದು ನಮಗೆ

ಇನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆರಕ್ಷಕ, ನಿರೀಕ್ಷಕ, ವೃತ್ತನಿರೀಕ್ಷಕ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದು ಸ್ವಾಮಿ ಇದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಪೋಲೀಸ್ ಎಂದೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

ಛೇರ್ಮನ್:– ಇನ್ನು 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ; 1 ಗಂಟೆ 5 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಆಯಿತು; ಪದಗಳನ್ನು ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮಹಾನ್ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೇಧಾವಿಗಳು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಪದಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ತರ್ಜುಮೆ ಅಂದ ತಕ್ಷಣ ಇಂಗ್ಲೀಷನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವರ್ಗ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಆಗಿದೆ.

(ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಾದರು)

ಈಗ ಅಮಲ್ದಾರ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾವು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಟೈ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಗಂಟಲು ಲಂಗೋಟಿ ಎನ್ನಬಹುದು, ಉರಳ ಪಟ್ಟಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ನಾನು ಭಾಷೆಯ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಭಾಷೆಯ ತರ್ಜುಮೆ ಕನ್ನಡವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಇವತ್ತು ಕಳ್ಳರೂ ಸಹ ಹೆದರುವುದಿಲ್ಲ. ಆರಕ್ಷಕ ಎಂದರೆ ಯಾವುದು ಸ್ವಾಮಿ ಅದು ಆರಕ್ಷಕ ? ಅದು ಯಾವ ಪದ ? ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದರು ? ಈಗ ಕನ್ನಡವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಕನಕದಾಸರು, ಪುರಂದರದಾಸರು, ಬಸವೇಶ್ವರರು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯವರಾದ ರೈಸ್ ಮತ್ತು ಕಿಟಲ್ ಅವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಶಬ್ದಕೋಶ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು. ಸಂತರು, ಶರಣರು, ಜೈನರು, ವೀರಶೈವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಾದ ನಮ್ಮಿಂದ ಆ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದವನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡಿ, ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ:– ಮೈಸೂರಿನ ಹುಲಿ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದು ನೀವು ದಾಖಲೆ ತೆಗೆದುನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಗ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:– ಇವತ್ತು ಮಹದೇವ ಬಣಕಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ವಚನಕಾರರು. ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೀಷರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ, ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಥ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನ ಪ್ರಸಂಗ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪೂ ಸುಲ್ತಾನ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ. ಇವತ್ತು ನಾವು ಯಾವುದೋ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇವತ್ತು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಇದೆ. ಅದು ಅನೇಕ ದಿಗ್ಗಜಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ನೀತಿಗಳಿವೆ. ಯಾರು ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು, 3 ತಿಂಗಳು ಜೈಲಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೋ ? ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂಥ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ

ಬಂದಿದ್ದೀರೋ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನೀವು ಆತ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸೀಟಿಗೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾರು 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಓದಲು ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ ಸ್ವಾಮಿ? ನಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ನಮಗೆ ದೂರು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರು ತಮಗೆ ದೂರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ? ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಕಳ್ಳರು, ಕೊಟ್ಟವರೂ ಕಳ್ಳರು. ದೂರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆ ಏನಿರುತ್ತದೆ? ಈ ರೀತಿ ಹಗಲು ದರೋಡೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಪಾಳೆಯಗಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು, ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ಪಾಳೆಯಗಾರರು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ನಾನು ಎರಡು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು, ಎರಡನೆಯದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬೇರೆ, ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಬೇರೆ. ಈ ರೀತಿ ಲೂಟಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 10 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಚುನಾವಣೆಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ಫೀ ಅನ್ನು ತಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ತೀರ್ಪು ಇನ್ನೂ ಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತೀರ್ಪಿನ 50 ಭಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರಕ್ಷಣೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದು ಆಗಬಾರದು. ಅದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನೀವು ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಚಿಂತನೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ.

ಈಗ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಮಾಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ದರೋಡೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಸ್ತ್ರ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾವ ಲೆವೆಲ್‌ಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ, ನಮಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದಾರಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಾರಾಟದ ಸುಗ್ಗಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಎಂತೆಂಥವರು ಬರುತ್ತಾರೆ? ನಾನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳು ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಈ ಕ್ಯಾಪಿಟೇಷನ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ. ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಷ್ಟು ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಹೇಳಿ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ನಗೆಪಾಟಲಿಗೆ ನಾವು ಈಡಾಗಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತುಗನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಬಿ.ಹೆಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್ (ಹಿರೇಕೆರೂರ್):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೂ ಸಹಿತ

ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಣೆ ಅವರ ಇಲಾಖೆಯೇ ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ? ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದಂಥ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾಗಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

2.45 ಪಿ.ಎಂ.

ಇವತ್ತಿಗೂ ಸಹಿತ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಮಹಾಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಸಹಿತ ಅಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಮುರುಕು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ, ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯರವರು ನೋಡಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಅದು ಇವತ್ತು ಹಾಳಾಗಿಹೋಗಿದೆ. ಅದು ಸೋರುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಎಂ.ಎ. ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.ಯವರಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಟ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ತಾವು ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಏತಕ್ಕೆ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ? ಯಾವ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಎತ್ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇವರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇದು ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಿಂದ 23 ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾದಂತಹ ಬಸ್ಸುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಹಿತ ಇವತ್ತಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಬೋಧಕಸ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಸ್ಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ವರ್ಷವಾದರೂ ಕನಿಷ್ಟ ಬಸ್ಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರತಕ್ಕಂತ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರ್ಯಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಸತಿ ನಿಲಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೀರಾ; ಇವತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸದೆ ಹೋದರೆ, ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಧೋಗತಿಗೆ ತಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸದಾಗಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದ್ದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಟ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಪೂರೈಸಬೇಕು. ಕುವೆಂಪು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ನಾನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಸಹಿತ ಕನಿಷ್ಟ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಸರ್ವವಿಧವಾದಂತಹ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಮತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವಂತಹ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ,

ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾರು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಆ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಣೆಯವರ ಇಲಾಖೆ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಂತರ ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಸುಧಾರಣೆ ಏನು ಅಂದರೆ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದಂತಹ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನಿದೆ ಅದು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದಂತಹ ನೀತಿ ಇಲ್ಲ; ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ, ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೊರಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ, ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆದರೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ, ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವಂತಹವರಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಘದವರು, ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕಲಿಸುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕನಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ನಿಮಗೆ ಆಗದೇ ಇದ್ದರೆ, ಯಾರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಖರ್ಚಾಗತಕ್ಕಂಥ ಕಟ್ಟಡ ಇರಲಿ, ಅಥವಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇರಲಿ, ಯಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಕನಿಷ್ಟ 100ಕ್ಕೆ 50ರಷ್ಟು, 60ರಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಯಾರು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಅವರೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳಂತೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ; ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲ, ಕಟ್ಟಡ ಇಲ್ಲ, ಜಾಗ ಇಲ್ಲ; ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನಿವೇಶನ, ಕಟ್ಟಡ, ಕನಿಷ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಾದರೂ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಈಡೇರಬಹುದು, ತನ್ಮೂಲಕ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಜನರಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ಜನರಾದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಂತಿಕೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದಂತಹ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಇವತ್ತಿನ ವಿದ್ಯಾ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವತ್ತು ನಾವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಡುವಂತಹ ಪದ್ಧತಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿ ಏನು ಇದೆ ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಪದ್ಧತಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಇದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲ, ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲ, ಕಾರಕೂನಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಉನ್ನತ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು, ಪರಿಣಿತ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ಲರಿಕಲ್ ವರ್ಕ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅಂಥ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವತ್ತಿಗೂ ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪಾಠಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏನಿದೆ ಇದು ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ್ದು; ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಇವತ್ತು ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಒಕ್ಕಲುತನದಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥವನು ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಸಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ

ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಆ ಉದ್ಯೋಗ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರ ಜ್ಞಾನ ಯಾರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಕೇವಲ ಪುಸ್ತಕ ಓದಿ ಪಡೆದಂತಹ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ಗೆ ಹುದ್ದೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಅನುಭವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಾವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಇವತ್ತು ಯಾರಿಗೆ ಎಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಿಂತ ಉದ್ಯೋಗ ಪ್ರಧಾನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕು. ಅವರು ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕಲಿಯಲಿ, ಏನಾದರೂ ಕಲಿಯಲಿ; ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇರಬಹುದು, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಪ್ರಧಾನ ವಿದ್ಯೆ ಇರಬಹುದು; ಅದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಡೆಸಿ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೇ ವಿನಃ ಇವತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಪಡೆದು ಆ ಅಂಕಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ನೌಕರಿಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು, ಮೆರಿಟ್ ಮೇಲೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಏನಿದೆ, ಇದು ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್ ಆಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಇದು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಕನಿಷ್ಠ ನೀವು ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಇಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದರಿಂದ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೂ 350 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಜನರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಶಹರದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ದಡ್ಡರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ದನಕಾಯುವವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರ ಖಾಲಿ ಇರತಕ್ಕಂತ ಎಲ್ಲಾ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಜೂನ್ ಅಂತ್ಯದೊಳಗಾಗಿ ತುಂಬಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತುಂಬುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ತುಂಬುವಾಗ ಯಾವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಹ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ; ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂದು ಇವರು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಜಿಲ್ಲಾಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಅನುಮತಿಕೊಟ್ಟು ಈಗಾಗಲೆ 3–4 ವರ್ಷಗಳಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಹಾಗೂ ದಂಡ ಎಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಗತಿ ಏನು ? ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಮಕ್ಕಳ ಗತಿ ಏನು ? ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಿತ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. 3–4 ವರ್ಷ ಅವುಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಡಲೆ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಯಾವುದೇ ನೀತಿ, ನಿಯಮ, ಲಂಗು ಲಗಾಮು ಇಲ್ಲದ ಇಲಾಖೆಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರದು ದಿನಬೆಳಗಾದರೆ ಒಂದು ನೀತಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಈ

ಇಲಾಖೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾವುದೇ ನೀತಿ ನಿಯಮ ಕನಿಷ್ಟ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೊ, ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊ ಅಥವಾ ಇಂತಿಷ್ಟೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲ. 1992–93ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಜಿ.ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಎಂಟರೆನ್ಸ್ ಎಗ್ಸಾಮ್ ಕಂಡಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೀಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಖಾಲಿ ಇದ್ದ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಕೊಡದೆ ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ? ಯಾವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 100ಕ್ಕೆ 94 ಅಂಕ ಪಡೆದು 26ನೇ ರ್‍ಯಾಂಕ್ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಅಂತಹ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಹತೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕನಿಷ್ಟ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಒಂದು ನೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಜಿ.ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಗುರುತರವಾದ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 1992–93ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಿ.ಜಿ.ಕೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಂಥವರಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದೀರಿ, ಇನ್ನುಳಿದ ಖಾಲಿ ಇರುವ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಏಕೆ ತುಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇದರ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರದಿಂದ ತನ್ನ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಇದನ್ನು ದುರ್ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಸಹಿತ ಸುಮಾರು 6 ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ನೀತಿ, ನಿಯಮ ಇದೆಯೇ ? ಯಾರ್‍ಯಾರು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ ? ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಪಸ್ಸು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರಾ ? ಇವತ್ತು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡುವುದು. ಇವತ್ತು ಯಾರು ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಪಡೆದು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಸೀಟು ಕೊಡದೆ, ಯಾರು ಇವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾನು ಈ ಇಲಾಖೆ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಈ ಆಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಬೇಕು. 1992–93ಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಪಿ.ಜಿ.ಕೋರ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇತ್ತು, ಹೋದ ವರ್ಷ ಖಾಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ತುಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಏನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ? ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣ ಏನು ಎನ್ನುವುದು ಆ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ನೀತಿ, ಸುತ್ತೋಲೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಇದು ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸುತ್ತೋಲೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಾರಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಸಚಿವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಸಹಕಾರಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಯವ್ಯಯ ಸೊನ್ನೆ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಳಪಾಯ, ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅದೇ ರೀತಿ ಇವೊತ್ತು ಮಂಡಲ ಪಂಚಾಯತ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ನೌಕರರು ಯಾರು

ಇದ್ದಾರೆ, ಅಂದರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ನೀರು ಬಿಡತಕ್ಕವರು, ಕಸ ಹೊಡೆಯುವವರು 50–60–100 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಾಳಜಿ ಇಲ್ಲ. ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಗೆ, ಹಾಗೂ ಶಹರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ನಾಗರೀಕರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ನೌಕರರು ಅವರ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಶುಚಿ ಮಾಡುವವರಿಲ್ಲ, ನೀರು ಬಿಡುವವರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅವರುಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವೇತನ ಮತ್ತಿತರ ಸೇವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು ಎಂದು ಗ್ರಾಮೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಚಿವರನ್ನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೃಷಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,....

ಡಾ: ಹೆಚ್.ಡಿ. ಲಮಾಣಿ (ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು):– ಈಗ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಇರುವುದು ಯಾವುದು, ನೀವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಯಾವುದು.....

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಹೆಚ್. ಬನ್ನಿಕೋಡ್:– ಇವೊತ್ತು ಹೊಸ ಲಿಸ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳು ಇವೆ. ನಾವು ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತು ಹೇಳಿ ತಾವು ಕೊನೆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತಾ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಐನಾಪುರ್ (ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ):– ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಇವೊತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಹಾಗೂ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ರೆಫರೆನ್ಸ್‌ಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲರಹಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಂಡಾಗಳಲ್ಲಿ, ಹರಿಜನ ಕೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಬಳ್ಳೊಳ್ಳಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಾರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೊಠಡಿಗಳಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಛಾವಣಿ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 20–25 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 45 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಲಮಾಣಿಯವರು ಇದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಲಮಾಣಿಯವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡವಾದ ಲಂಬಾಣಿ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡ, ಜಾತಿ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಈ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಶಾಲೆಯುಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 300 ರಿಂದ 500 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಇಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂಡಿಸಿ

ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲೂ ಸಹ ಬಹಳಷ್ಟು ಶಾಸಕರುಗಳು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಣಾಮ ಏನೂ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕಾತಿ ಆಗಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆ. ಆದರೆ ಶಿಕ್ಷಕರ ಕೊರತೆ ಸಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಇದೆ. ನಾವು ಪದೇ ಪದೇ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಾದವರಿಗೆ 2–3 ಮನವಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದರೂ ಸಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇನ್ನೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗಮನಹರಿಸಿ ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕಾತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಈ ಅಕಾಡೆಮಿಕ್ ಇಯರ್ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹೋದ ವರ್ಷದ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರ ಪೈಕಿ ಯಾರು ಯಾರು ಐದು ವರ್ಷದಿಂದ 25ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿನ್ನೆ ನನ್ನ ಶಾಸಕ ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ, ಅವರು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ತೋಟ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಪಗಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಸಚಿವರುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಐದು ವರ್ಷದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇರುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಇಲ್ಲವೋ ? ಇದು ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಬೇಡಿಕೆ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕರ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದು, ಸುಧಾರಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ, ಎ.ಇ.ಓ.ಗಳು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಾಧುಸ್ವಾಮಿರವರು ಹೇಳಿದರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮತ್ತು ಎ.ಇ.ಓ.ಗಳು ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ; ಹೋಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದೇನು ಅಲ್ಲಿ. ನಾನು ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಎ.ಇ.ಓ.ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಜೀಪನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು. ಜೀಪನ್ನು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಟ ಒಂದು ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್‌ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಟ್‌ಲಿಸ್ಟ್ ಅವರು ಹೋಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆದರಿಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಪೀರಿಯಾಡಿಕಲ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 700 ರಿಂದ 800 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಮಂಜೂರಾತಿ ಆಯಿತು. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವೀರಪ್ಪ

ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಆಗ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಶಾಸಕರು ಹೋದರೂ, ಯಾರು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದರೋ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಎಂದು ಒಂದು ಕಂಡೀಷನ್ ಹಾಕಿದರು. ಆದರೂ ಯಾರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಮಂಜೂರಾತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಇವತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರು ಬಂದು ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಅಥವಾ ಯಾರು ಅವರಿಗೆ ನೌಕರಿ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊನೆ ಬೇಕಲ್ಲ ! ಯಾವಾಗ ಇವರಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೊನೆ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮಂಜೂರಾತಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನನ್ನ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನು ಎಸ್.ಸಿ.ಎಸ್.ಟಿ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ, ಹಲವಾರು ಶಾಸಕರು, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಶಾಸಕರು, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಶಾಸಕರು ಒತ್ತಾಯ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಎರಡು–ಮೂರು ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್, ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯ ಶಾಲಾ ನೌಕರರಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಿಂದ ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನೀತಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಇನ್ನೂ ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹಿತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಷದಿಂದಲೇ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶ ಇದೆ.

ಈಗ ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್–ಏಡ್ ಕೋಡನ್ನು ಅಮೆಂಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶವನ್ನು ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ. ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗಿದೆ. ಏನೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆ, ಕೆಎಲ್‌ಇ ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಬಿಎಲ್‌ಡಿ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಇದೆ. ಹೆಚ್.ಬಿ.ಎ ಸೊಸೈಟಿ ಇದೆ. ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ, ಸಿದ್ದಾರ್ಥ ಎಜುಕೇಶನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಹೀಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇವೆ. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ವತಿಯಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು, ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಏಕೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕರು, ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡಗಳ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ವತಿಯಿಂದ ಏನು ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ಅನುದಾನ ರಹಿತವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಾಸಕರ ಒತ್ತಾಯವೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸಹಿತ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ; ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ತೊಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಂಚೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿದ್ದರು, ಈಗ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜೊತೆ ನಮ್ಮ ಯಾಹ್ಯಾ ಸಾಹೇಬರು ಮೈನಾರಿಟಿ ಸಮಾಜದಿಂದ ಬಂದವರು. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಸಹಿತ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು ಇದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಈ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗ, ಪಂಗಡದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆ, ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ

ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ತಾವು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ನನಗೆ ಇದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ತಾವು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ಸಚಿವರು ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಹ ತಾವು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ್ ಕಮಿಟಿಯೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಮಲಗಿದೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಯವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏಳು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; ಸ್ಟ್ಯಾಫನ್ನು 7–8 ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಕಮಿಟಿ ಯಾವಾಗ ರಚನೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಮಿತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ನಾಗರಾಜ್ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ಚಾಲನೆಗೆ ತನ್ನಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬರ್ಖಾಸ್ತ್ ಮಾಡಿ. ಅವರು ಏನೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ಕಮಿಟಿಯವರು ಏನು ವರದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಟೈಮ್ ಬೌಂಡ್ ಲಿಮಿಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅನುದಾನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿ ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅನುದಾನಿತ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆದೇಶ ಇದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಇದೆಯೋ ? ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ, ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಷನ್‌ನವರ ಒಂದು ಯಾದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ, 30–35 ಲೆಕ್ಚರರ್ಸ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯವರು ಇಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್, ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್ ''ಸಿ'' ಗ್ರೂಪ್, ''ಡಿ''ಗ್ರೂಪ್, No scheduled caste or scheduled tribe persons appointed in that particular list. I am referring particularly to one list approved by the Collegiate Education in the appointment of Lecturers in Bijapur during 1990–91. I have brought this notice to the notice of the former Education Secretary Nagarajan and now the present Secretary also... ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ ರೋಸ್ಟರ್ ಮೇಂಟೆನೆನ್ಸ್ ಇಲ್ಲ; ಎಲ್ಲಾ ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್, ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಸ್ಯಾಲರಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಾರತಮ್ಯ ಏಕೆ ? ಮೆಡಿಕಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಹಾಗೂ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ರೋಸ್ಟರ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಎಂದು ಮೇಂಟೇನ್ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂದರೆ, ತಮಗೆ ಯಾವುದು ಆದ್ಯತೆ ಬೇಕು; ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ ಎಸ್.ಸಿ.ಗೆ ಒಂದು ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇರುವುದು, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಲಿಟರೇಚರ್‌ಗೆ ಎಸ್.ಟಿ ಇಡುವುದು. ಅಥವಾ ಗಣಿತಕ್ಕೆ ಇಡುವುದು. ಅಂದರೆ ಆ ತರಹ ಯಾವ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳೂ ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ.ಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ; ನಾಟ್ ಅವೈಲಬಲ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮಗೆ

ಬೇಕಾದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡುವುದು. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಅತೀ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ

ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನೋ, ಕಾಲೇಜನ್ನೋ, ತೆಗೆದಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆರ್ಡರನ್ನು ಇಶ್ಯೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಪ್ರೂವ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ರೋಸ್ಟರ್ ಸಿಸ್ಟಂ ಅನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿಬಿಡಿ. If you want to apply the roster system, you apply properly to all the Institutions, otherwise you abolish the roster system in Karnataka... ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ ಪದೇ ಪದೇ ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಫಿಲಪ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಮಾನ್ಯತೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ; ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ; ಯಾರು ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಫಿಲಪ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಸ್ಟಾಪ್ ಮಾಡಿ, ನಿಮಗೆ ಧೈರ್ಯವಿದ್ದರೆ. ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಬರೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಏಕೆ ? ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ಸ್ ಇದ್ದಾವೆ, ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪಂಗಡದ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಕ್‌ಲಾಗ್ ಫಿಲಪ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಂದು ಆದೇಶವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಯಾರು ಫಿಲಪ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಅನುದಾನವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರಲ್ಲಿ ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

3.15 ಪಿ.ಎಂ.

ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸಚಿವ ಸಂಪುಟ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಡಿಸಿ ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತೀರೆನ್ನುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಣೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು, ಅವರಿನ್ನೂ ಯುವಕರಾಗಿದ್ದು, ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಡಾ: ಲಮಾಣಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಣೆಯವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅನುಭವವಿದ್ದು, ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಯಾಹ್ಯಾರವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಖಾತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವ ಖಾತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಣೆಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಸಾಕ್ಷರತೆ ಬಗ್ಗೆ ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. It is mere waste ಎಂದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಪಠ್ಯ-ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಆ ರೀತಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪದೆ ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಪುಡಿ, ಸಕ್ಕರೆ ಮುಂತಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲು ಈ ಪಠ್ಯ-ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹಾಳೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮಾಡಿ. ಇದು ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಳನವಾಗಿಲ್ಲ, 'ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಂದೋಳನ'ವಾಗಿದೆ. ಸಾಕ್ಷರತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮೂರೂವರೆ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಹಣ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು ? ಯಾವ

ರೀತಿ ಹಾಳಾಯಿತು ? ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೋದ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಇವೊತ್ತು ಸಹ ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಕ್ಷರತೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ, ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದರೆ.....

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಇದಿನಬ್ಬ:- ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಳನದ ಘೋಷಣೆಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಸೋರಿ ಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಐನಾಪುರ:- ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 90ರಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಸೋರಿಕೆಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅದು ಯಾವ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬದಲು ಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗಾಗಿ, ಶಿಕ್ಷಕರ ನೇಮಕಾತಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಣೆಯವರನ್ನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ; ಈ ವಯಸ್ಕರ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಶೇಷವಾದ ಗಮನಹರಿಸಿ ಸಾಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪಠ್ಯ-ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಮುದ್ರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ, ಯಾವ ರೀತಿ ವಿತರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅತನಿಗೆ ಓದಲು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕದ ಜೆರಾಕ್ಸ್ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿ ಓದಿಕೊಂಡು ಮೊನ್ನೆ ದಿವಸ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುದ್ರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಶಾಶ್ವತವಾದಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ; ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಾಡಲಿ ಅಥವಾ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗಾದರೂ ವಹಿಸಿಕೊಡಲಿ. ಈಗ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗದೆ ಶಾಲಾಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಸದನದ್ಲಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು, ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಸಚಿವರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸುತ್ತಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮೇ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕಡತಗಳ ವಿಲೇವಾರಿಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಡತವೂ ಸುಮಾರು 6-6 ತಿಂಗಳುಗಳ ತನಕ ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕುರಿತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ 'ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲ, ಅಡಿಷನಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು. ಒಂದು ವಾರಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಸಲ ಅಧೀನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಇಲಾಖೆಯಾಗಿದ್ದು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಕಡತಗಳ ವಿಲೇವಾರಿಯನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಗಮನಹರಿಸಿ ಸೆಕ್ರೆಟೆರಿಯೇಟ್‌ಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಡೈರೆಕ್ಟೊರೇಟ್ ಆಫೀಸ್‌ಗಾಗಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿತರಣೆಯನ್ನು ಶೇಕಡ 50ರಷ್ಟು ಒಂದೇ ಕೋಮಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 10 ಜನರಲ್ಲಿ 5 ಜನರು ಒಂದೇ ಕೋಮಿನವರು. ಅಂದರೆ, ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಲಿ, ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿತರಣೆ

ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಗುಣ, ಅರ್ಹತೆ ನೋಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆ ವಿನಃ ಅವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ವಿತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತು ಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಗಮನಹರಿಸಿ, ಆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನನಗೆ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಮನವಿ ಬಂದಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅವರ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೇ ವಿನಃ ರಾಜಕಾರಣದ ಒತ್ತಾಯದಿಂದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇದರ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ; ಮಾನ್ಯ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್‌ರವರು ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಇದುವರೆಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಕೆಲವೊಂದು ವರ್ಗದವರಿಗೆ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ, ಮಠಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿವೆ, ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಾವು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇದು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗೊಲ್ಲರಿಗೆ, ಲಂಬಾಣಿಯವರಿಗೆ, ಬುಡು ಬುಡುಕೆಯವರಿಗೆ ಅಂಥ ಸಮಾಜದವರಿಗೆ ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಇವುಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ. ಇದುವರೆಗೆ ಇದು ಬರೇ ಒಂದೇ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಇದು ಸಿಕ್ಕಿದ ನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣವಾಗಲಿ. ಒಂದು ಸೀಟಿಗೆ 15 ಲಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. When one side people are getting the facility, why not the poorer classes like Backward classes, Scheduled Castes and Scheduled Tribes. ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಲಿ. ಆಗ ಸರಿಸಮಾನತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಟಮ್ಮ:- ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈಗಾಗಲೆ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವವರು ಒಬ್ಬರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಕಾಲೇಜನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ವೈದ್ಯರುಗಳು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಹೇಳಿ ?

ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್:- ಮಾನ್ಯ ಮೋಟಮ್ಮನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರಿಗೇ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಹೊಸ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ನಾವುಗಳು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವ ಬದಲು ಅವರುಗಳೇ ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಮಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು ಇದೆಯೋ ? ನಿಮಗೆ ಜ್ವರವಿದೆಯೇ ? ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವುಗಳು ವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸಸಿಗದೇ ಇರತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರ ಹಣೇಬರಹ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಮೋಟಮ್ಮ:- ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿರತಕ್ಕ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬದ ವೈದ್ಯರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಲೋಕಲ್ ವೈದ್ಯರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಅವರುಗಳು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ 10 ಹುದ್ದೆಗಳು ಖಾಲಿ ಇವೆ. ಯಾವ ವೈದ್ಯರೂ ಸಹ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಇಲ್ಲವೆ ಮೈಸೂರು ಇಂಥ ನಗರಗಳೇ

ಬೇಕು, ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ತೆರೆಯಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಜನರ ಹಣ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದಷ್ಟೇ;

ಶ್ರೀ ಮನೋಹರ ಐನಾಪುರ್:- ಇವುಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಕರಾರು ಇಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಸಕರ ಮತ್ತು ಜನರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ. ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬರೇ ಒಂದೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸಹ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಆದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಈವರೆಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಅವರು ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿ ಈ ಬೇಡಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:- ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ರೋಸ್ಟರ್ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ.ಯವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆ ರೀತಿ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 8 ಹುದ್ದೆ ಖಾಲಿ ಇದ್ದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ, ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಈ ರೀತಿ ಹುದ್ದೆ ಖಾಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂಗಳೂ ಸಹ ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ.ಯವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:- ಅವರು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:- ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 8 ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ, ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇದ್ದರೆ ಆ ಎಲ್ಲಾವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ.ನವರಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯ, ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್ ಮತ್ತು 'ಡಿ' ಗ್ರೂಪ್‌ನವರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ದಯಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಪುನರ್‌ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್ (ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಸಚಿವರು):- ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ.ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಸ್ ಮಾಡಿರುವವರು ಇರುತ್ತಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನವರು ಇರುತ್ತಾರೆ? ಇದರಲ್ಲೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಟ್ರಿಕ್. ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:- ತಾವು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ತೆಗೆದುನೋಡಿ, ಅವಸರ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿನೋಡಿ. ಯಾವುದೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಕನ್ನಡ, ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಒಂದು ಜಾಗ್ರಫಿ, ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದೇ ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ ಇದ್ದಾಗ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಬೈಲಹೊಂಗಲ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ 8 ಸೀಟು ಇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಒಂದು ಕನ್ನಡ, ಒಂದು ಹಿಸ್ಟರಿ, ಒಂದು ಜಾಗ್ರಫಿ ಇಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದುವೆಲ್ಲಾ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್‌ನವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಡಿ. ಗ್ರೂಫ್‌ನವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:- ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಹೆಚ್. ಕೌಜಲಗಿ:– ನಾವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಜನರಲ್ ಮೆರಿಟ್‌ನವರು 'ಡಿ' ಗ್ರೂಫ್‌ನವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಜನ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಸ್.ಸಿ. ಎಸ್.ಟಿ.ನವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್:– ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಹಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ? ಆ ರೀತಿ ಏಕೆ ಭಾವನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಆಗದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಆ ಸತ್ಯಾಂಶ ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾವಾಗಲಿ, ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಅಷ್ಟೆ; ಇದು ಎಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಷ್ಟೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಗಲನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಪಿ.ಜಿ.ಆರ್. ಸಿಂಧ್ಯ (ಕನಕಪುರ):– ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, 4–5 ಇಲಾಖೆಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದರೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಪರವಾನಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ತಮ್ಮ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ತಪ್ಪು ನಮ್ಮದು. ಏಕೆಂದರೆ, ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ, ಈ ಸದನದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಬಂದು ಸದನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ನಾನು ಕುಳಿತೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಕನಿಕರದಿಂದ ನನಗೆ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ತುಂಬಾ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಎರಡು ಮೂರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆದರಲ್ಲೂ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನನಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅನುಭವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂಥಾದ್ದು ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳಿದ್ದರೂ ಸಮಯದ ಅಭಾವದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದನೆಯದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದರೆ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಮಿಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇದೆ. Particularly in the background of the judgment on the capitation fee and other respects. ಮೆಡಿಕಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಈ ಅಕಾಡಿಮಿಕ್ ಇಯರ್‌ನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಂಬುಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನೂ ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆ ವಿಚಾರ ಎಂದರೆ, ಚೈಲ್ಡ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಒತ್ತಾಯ ಇದೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆದ ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್ ಇದೆ; ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇದೆ. ಮೆಂಟಲ್ ಡಿಸೀಸಸ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಇರತಕ್ಕ ನಿಮ್ಹಾನ್ಸ್ ಆಲ್ ಇಂಡಿಯಾ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್, ಟಿ.ಬಿ.ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನೇಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಚೈಲ್ಡ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಇಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೈಲ್ಡ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಡಾ: ಬೆನಕಪ್ಪ ಎನ್ನುವವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಮಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ವಂತಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ತಯಾರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಚೈಲ್ಡ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಂದರೆ ಈ ವರ್ಷವೇ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಈಗ ವಾಣಿವಿಲಾಸ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನೇ

ಅಪ್ ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಿ ಈ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೃದ್ರೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಖಾಯಿಲೆಗಳಿಗೆ ಜಯದೇವ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕಾರ್ಡಿಯಾಲಜಿ ಎಂದು ಒಂದು ಇಂಡಿಪೆಂಡೆಂಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಚೈಲ್ಡ್ ಹೆಲ್ತ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇ.ಎನ್.ಟಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದಾಗಿದೆ. One of the best E.N.T. facilities we have. We are proud of it, Speaker Sir...

ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಇ.ಎನ್.ಟಿ. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಇದೊಂದು ಕ್ರೆಡಿಟ್. ನಿಮಗಿರತಕ್ಕ 18 ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಚೈಲ್ಡ್ ಹೆಲ್ತ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಇ.ಎನ್.ಟಿ. ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ್ಕೆ, ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅರ್ಬುದ ರೋಗ ಎಂದರೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಕಾಯಿಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕಲ್ಬುರ್ಗಿಯಲ್ಲಿ, ಬೆಳಗಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ, ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಫ್ಯಾರಫರ್ನಿಯ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಏನಿದೆ, ಇನ್‌ಫ್ರಾಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಎರಡು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಚಿವರು ಇದ್ದಾರೆ. ನನಗಂತೂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡಬೇಕೆನ್ನತಕ್ಕಂಥ ನಿಜವಾದ ಕಾಳಜಿ ಇತ್ತು. ರೂಲ್ 68ರ ಪ್ರಕಾರ ಏಪ್ರಿಲ್ 5ನೇ ತಾರೀಖು 4–5 ಜನರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಾನು ಆವಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೆ.ಹೆಚ್. ರಂಗನಾಥ್‌ರವರೇ, ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಶಿವಾನಂದ ಕೌಜಲಗಿಯವರು ನೇಮಕಾತಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಇಡೀ ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಅದರ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಎಜುಕೇಷನ್ ಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಇಲಾಖೆ ಅಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ. ನಾನು ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಇಲಾಖೆಯೆಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ನಾವು ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾನವನ ಕೈಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸ ಇದು. ಅಂದರೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇಲಾಖೆ, ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇಲಾಖೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಇದು. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಬಹಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜನಗಳ ಕೈಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಯಾಹ್ಯಾರವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅಭಿಮಾನವಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಯುವಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣರವರು ಇರಬಹುದು, ಮಾನ್ಯ ಲಮಾಣಿಯವರಿರಬಹುದು, ವಿಶ್ವನಾಥ್‌ರವರು ಇರಬಹುದು ನಮ್ಮ ರಾಣೆಯವರಿರಬಹುದು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಹಿತ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ, ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ವರ್ಗಾವಣೆ, ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಜಾತೀಯ

ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಹರಡುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು, ಸರಸ್ವತಿಯ ದೇಗುಲಗಳು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಇವತ್ತು ನೂರ್‌ಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಸತಕ್ಕಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ತಾವು ಮಾರ್ಪಾಡನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಹಾಗೂ ಇದನ್ನು ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಇಲಾಖೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು ಎಂದರೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪತ್ತಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಹಿರೀಕರು, ನಮಗೆ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಯೋಗಾಸನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ಕೇವಲ ರಕ್ತದ ಒತ್ತಡ, ಅಥವಾ ಸಕ್ಕರೆ ಖಾಯಿಲೆಗಳನ್ನು, ಹೃದಯರೋಗಗಳನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮದ್ದು ಅಂದರೆ ಯೋಗಾಸನ. ನಾನು ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ–ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕಂಥದ್ದಾಗಿದೆ. ಯೋಗಕ್ಕೆ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಮೂಗರ ಭಾಷೆ. ಅದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅನುಭವಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಲಿಯವರು ಒಂದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಐ.ಪಿ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹಿತ ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಜಾರಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಡೈರೆಕ್ಟರೇಟನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿ, ನನಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಕಟಣೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:– ವಿಧಾನ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಡಾ: ಡಿ.ಬಿ. ಗಂಗಪ್ಪರವರನ್ನು ಕುಷ್ಟಗಿ ಅಂಗನವಾಡಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಿಸಲಾದ ಅತ್ಯಾಚಾರದ ಪ್ರಕರಣದ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿರುವ ಜಂಟಿ ಸದನದ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಬೇಡಿಕೆ 13–54–16–15–14–12–11 ಮತ್ತು 30ರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿ, ಸೋಮವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10–00 ಗಂಟೆಗೆ ಸದನ ಮತ್ತೆ ಸೇರುತ್ತದೆ.

(ಸದನವು 3–35 ಗಂಟೆಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಸೋಮವಾರ ದಿನಾಂಕ 22–3–1993 ಬೆಳಗ್ಗೆ 10–00 ಗಂಟೆಗೆ ಸಮಾವೇಶಗೊಳ್ಳಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು)

† ಈ ಚಿಹ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅಥವಾ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ